

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Love at
**FIRST
KISS**

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://ranney.org>

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

OLIVIA T. TURNER

Telif Hakkı© 2021 Olivia T. Turner'a aittir.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü çoğaltılamaz veya e-posta, fotokopi, baskı, kayıt dahil olmak üzere elektronik veya mekanik herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla iletilir veya bilgi depolama ve erişim sistemine, yazarın yazılı izni olmadan aktarılamaz. İzin talepleri için e-posta
Olivia@oliviatturner.com

***Lütfen yazarın emeğine saygı gösterin ve bir kopyasını satın
alın.
Teşekkürler!***

Bu bir kurgu . Gerçek olaylarla herhangi bir benzerliği yoktur, işletmeler, şirketler, yerler veya yaşayan ya da ölmüş kişiler tamamen tesadüfidir.

www.OliviaTTurner.com

Editör Karen Collins Düzenleme
Kapak Tasarımları Olivia T. Turner

İÇİNDEKİLER

Telif Hakkı
İlk Öpücükte Aşk
Birinci Bölüm İkinci
Bölüm Bölüm
ÜçüncüDördüncüBe
şinci Altıncı Bölüm
Bölüm Bölüm
Dokuzuncu
BölümYedinci
Sekizinci
Sonsöz
Epilog
Epilog
Epilog
İlk Görüşte Aşk
Birinci Bölüm İkinci
Bölüm Bölüm
ÜçüncüDördüncüBe
şinci Altıncı Bölüm
Bölüm Bölüm
Dokuzuncu
BölümYedinci
Sekizinci
Sonsöz
Epilog
İlk Tadında Aşk
Birinci Bölüm İkinci
Bölüm Bölüm
ÜçüncüDördüncüBe
şinci Altıncı Bölüm
Bölüm Bölüm
Dokuzuncu
BölümYedinci
Sekizinci

[Onuncu](#)
[Bölüm](#)
[Sonsöz](#)
[Sonsöz](#)
[İlk Temasta Aşk](#)
[Birinci Bölüm İkinci](#)
[Bölüm Bölüm](#)
[Bölüm Bölüm](#)
[Bölüm](#)
[ÜçüncüDördüncüBe](#)
[şinci AltıncıYedinci](#)
[Sekizinci](#)
[Dokuzuncu Bölüm](#)
[Onuncu Bölüm](#)
[Sonsöz](#)
[Epilog](#)
[İlk Felakette Aşk Birinci](#)
[Bölüm](#)
[İkinci Bölüm](#)
[Üçüncü Bölüm](#)
[Dördüncü Bölüm](#)
[Yedinci Beşinci](#)
[Altıncı Bölüm Bölüm](#)
[Sekizinci Bölüm](#)
[Sonsöz](#)
[Sonsöz](#)
[. Gelin Beni Takip Edin... OTT'ye](#)
[Takıntılı Olun](#)
[Gelin ve özel Facebook Grubuma katılın! Sesli](#)
[Kitaplar](#)

ILK ÖPÜCÜKTE AŞK

BİRİNCİ KİTAP

*Kitap Kulübü'nden Andrea için,
Bir sürü şarap kitabı okumak zorunda olmadığı anlamına geldiğini
düşünen.
Ne kadar haklı.*

BİRİNCİ BÖLÜM

Nolan

"OTUZ ALTI MİLYON YETERLİ DEĞİL Mİ?" ELİ ÖFKELİ BİR İFADEYLE SORUYOR.

Sandalyemde arkama yaslanıyorum ve kardeşlerim birbirine girerken dudaklarımdaki sırtışıla savaşımaya çalışıyorum.

Westin bir şey söylemiyor ama çenesi gergin. Bunun yeterli olduğunu düşünmüyor.

Westin bazı kâğıtları karıştırırken, "Ondan kırk tane koparırdım," diyor.

Eli patlamak üzereyken göz göze geliyoruz ve ona "Westin'in ne düşündüğü kimin umurunda, bu onun için asla yeterli değil" diyen bir bakış atıyorum.

Eli iç çekerek sandalyesinde arkasına yaslanır ve kravatını gevşetir. "Brooke yemekle nerede? Açlıktan ölüyorum."

Diğer kardeşim Luke telefonunu kontrol ediyor. "Beş dakika içinde burada olacak."

Perşembe akşamı saat dokuz ve hepimiz hala ofisteyiz. *Bizim* ofisimizde.

Babam beş çocuğuna *Cline Investments, Real Estate, & Holdings* ya da kısaca Cline Corp'u bıraktı. Beş yıl önce devraldığımız ve o zamandan beri bir güç merkezine dönüştürdüğümüz başarısız bir yatırım şirketi idi

Para kazanmanın. Bu şekilde kazandığımız parayla bodrumda bir para yazıcımız olduğuna yemin edebilirsin.

Dört erkek çocuk -Eli, Luke, Westin ve ben- şirketi yönetiyoruz ve bu işte çok iyiyiz. Küçük kız kardeşimiz Brooke her zaman daha sanatsal bir tipti - çocukken duvar kağıdına resim çizer ve aile tatillerinde tıka basa dolu arabada şarkı söylerdi. Onun yerine oyuncu olmak istedi, bu yüzden şirketteki kontrolünden vazgeçti, ancak hala kârın beşte birini alıyor, bu da herhangi bir A-list ünlüsünün kazanmayı umduğundan daha fazla.

Westin gündemimizdeki bir sonraki konuya geçerken Luke konferans salonunda volta atmaya başlıyor. "Harold Brown'ın hayır galasına hangimiz gidiyor?"

Dördümüz de aynı anda "olmaz" diye bağıırıyoruz, sanki bodrum penceresinin bir hokey diski tarafından kırıldığını babama kimin söyleyeceğine karar vermeye çalışan çocuklar gibiyiz.

Westin, "Birimizin gitmesi gerekiyor," diyor. Ne kadar nahoş olursa olsun, bariz olanı göstermekte her zaman harikadır.

"O hayır galaları çok havasız," diyor Eli, öğürüyormuş gibi yaparak. "Bu insanlar çok tutucu. Yemin ederim hepsi evlerine, seks zindanlarına gitmeden önce birbirlerine yaptıkları bir gösteri. Gerçek olamaz."

Luke pencerenin önünde durup gece vakti Manhattan'ın muhteşem manzarasına bakarken "Bu gerçek," diyor. "Bunlar eski tarz değerleri olan eski tarz insanlar. Çok namuslular. Gittiğim bir etkinlikte Bay Brown'ın Chris de Burgh'ün Lady in Red şarkısını çaldıkları için grubu azarladığını gördüm. Kırmızının şeytanın rengi olduğunu söyledi."

Westin kalemini masaya vururken, "Bizden birinin orada olmasını bekliyor," diyor. "Ve o bizim en büyük yatırımcımız."

Sanki bunu hatırlatmaya ihtiyacımız varmış gibi. Yaşlı adam geçen yıl bize oynamamız için dokuz rakam verdi ve bu yıl buna daha fazlasını eklemeyi planlıyor. Ancak Bay Brown çok gelenekçidir ve yirmi sekiz yaşındaki Eli hariç hepimiz gibi otuzlu yaşlarındaki bekarları onaylamaz. Yatırımcılarının da kendisi gibi aile değerlerine sahip olmasını istiyor ki bu da yirmi altı yaşına kadar evli ve beş çocuklu olmak anlamına geliyor.

Bunun için artık çok geç, ama en azından onun hayır etkinliklerine takım elbiseyle ve kolumuzda gülümseyen güzel bir kızla katılabiliriz. Terzimizi arayıp kolayca bir takım elbise diktirebiliriz ama güzel bir kız bulmak biraz daha zor. Özellikle de ofisten neredeyse hiç çıkmıyorsanız.

Eli arkasına yaslanıp kollarını kavuştururken "Ben gitmiyorum," diyor. Dördümüzün en küçüğü o ve hiçbir zaman işe yaramasa da hâlâ bebek kartını oynamaya çalışıyor.

Luke otuz yaşında ve her zaman aramızdaki en iri adam oldu. Biz Cline kardeşlerin hepsi iri kaslı adamlarız - futbol, hokey ve rugby koçları lise yıllarımızda bizi takıma katmak için hep evimize gelirlerdi - ama Luke en büyüğümüz. Eli'nin arkasından yürüdü, kravatını yakaladı ve bir ilmik gibi tutarak onu boğdu. "Ben git dersem gidersin."

Gülmeye ve başımı sallamaya başlıyorum ki Eli, Luke'un bacağından tutup onu kaldırıyor ve konferans masasının üzerine fırlatıyor.

"Çok olgunca," diye tersliyor Westin, iki iri adam güreşmeye başlamadan önce masadaki kâğıtları hızla kapıyor. İki bin dolarlık takım elbiseleri içinde kavga ederken boş kahve fincanlarını devirirler ve birkaç dosya yere düşer, her yere kâğıtlar ve sözleşmeler saçılır.

"Bırak lan beni!" Luke onu masaya yapııştırıp kafasının yan tarafını sert tahtaya bastırduğunda Eli bağılıyor.

Eli başarısız bir şekilde ona karşı koymaya çalışırken Luke, "Gidiyorum de," diye homurdanıyor.

Brooke elinde yemekle içeri girerken "Hayır! Siktir git!" diye bağılıyor.

Çin yemeklerinin kışkırtıcı kokusu konferans salonuna yayıldığında her şey unutuldu. Luke ve Eli masadan atlayarak aşırı yüklü küçük kız kardeşimden kahverengi kâğıt torbalar aldılar.

"Gördüğüm kadarıyla Cline Corp'ta verimli bir toplantı daha," diyor Brooke sırtarak, hepimiz poşetleri yırtıp kartonları birbiri ardına masaya boşaltırken.

" zamanki gibi," diyorum Kung Pao Tavuğu'nu ararken.

"Bir şeyleri doğru yapıyorsunuz," diyor Brooke bir sandalyeye oturup ağabeylerinin bir hayvan leşine üşüşen sırtlanlar gibi poşetleri ve kâğıt kartonları parçalamasını izlerken. Hepimiz şık takım elbiseler içinde profesyonel görünüyoruz, ama biraz

Önümüzdeki masaya yemek konuyor ve biz yine son Lucky Charms kasesi için kavga eden vahşi gençlere dönüşüyoruz. "Üç aylık ikramiyem astronomikti. Siz böyle devam ederseniz rol seçmelerine katılmama gerek kalmayacak. Gelecek yıl yapım şirketini satın alabilecek ve kendimi istediğim başrolde oynatabileceğim."

Westin mutfaktan birkaç tabak alıyor ve dağıtmaya başlıyor. Bana bir tabak uzatırken, "Bu iyi bir sektör," diyor. "Çok iyi marjlar. Bir şeylerin peşinde olabilirsin."

Eli tatlı ve ekşi tavuğa yumulurken kaşlarını kaldırarak, "Bir sürü de seksi kız var," diyor.

"Sizi tanıyorum çocuklar," diyor Brooke gülerek, "işinizin başına dönmeleri için onlara havlarsınız."

Haklı bir nokta var. Biz dördümüz her zaman işimizi özel hayatımızın önüne koyduk. Bu yüzden işimiz çok para kazandırıyor ama aynı zamanda hepimizin hala bekar olmasının ve her gece eve boş bir yatakla dönmemizin nedeni de bu.

"Aranızda kadınlarla ilgili bir şey yapan var mı?" diye soruyor. Tabaklarımızı doldururken hepimiz gözlerimizi yemekten ayırmıyoruz. Kimse tek kelime etmiyor.

"Sizler inanılmazsınız," diyor başını sallayarak. "Dört yakışıklı, zengin, başarılı bekar ve hepiniz çıkmayı reddediyorsunuz!"

"Biriyle çıkmayı reddetmiyorum," diyor Luke bir böreği ikiye bölüp ısıtırken. "Sadece ilgilendiğim birini bulamadım."

"Çünkü bu ofisten hiç çıkmıyorsun!" Brooke tersledi. "Dışarı çıkmalısınız. Çıkın. Sevişin."

"Oha!" Westin ona bir bakış fırlatırken şöyle diyor. "Küçük kız kardeş alarmı." "Yirmi üç yaşındayım," diyor gözlerini devirerek. "O kadar da

Artık küçük değilsiniz ve hiçbiriniz de değilsiniz. gerekiyor. Her şey işle ilgili olamaz."

"Öyle değil," diyorum ona. "Bu para kazanmakla da ilgili."

Kardeşlerim gülüyor ve Luke bana beşlik çakıyor. Bu ailede para kazanmayı severiz ve bu konuda özür dilemeyiz.

Öte yandan flört etmek... Bir kızla tanışmak isterdim ama kalbimi çarptıracak birini bulamadım. Bir kadınla hiç o kıvılcımı , bu yüzden onun yerine işe dalıyorum.

"Aslında birimiz bir randevuya gidiyor," diyor Westin elinde taşan tabağıyla otururken. "Sadece henüz hangimiz olduğunu bilmiyoruz."

"Ne demek istiyorsun?" Brooke meraklı bir sorar.

Ona Bay Brown'ın hayır galasından ve birimizin partiye bir eşle gitmesi gerektiğinden bahsediyoruz.

"Bu resmi bir parti," diye açıklıyor Westin. "Bay Brown çok eski moda bir müşteridir."

"Yüz on altı yıldır evli ve herkesin de aynı şeyi yapmasını bekliyor," diye ekliyorum başımı sallayarak. "Bu çok saçma."

"Ama o *büyük* bir müşteri," diye ekliyor Westin hemen. "Ve orada başka potansiyel müşteriler de olacak, bu yüzden birimizin gitmesi gerekiyor."

Brooke siyah saçlarını geriye atıyor ve bizi izlerken sırtıyor. "Kim olacak?"

"Buna henüz karar vermedik," diyor Eli. "Gerçi geçen ay o golf etkinliğine gittiğimden beri ben olmamalıyım düşünüyorum."

"Hepimiz iş etkinliklerine katıldık," diye hatırlatıyorum ona sert bir bakışla. "Nisan ayında Filipinler'e gitmek zorunda kaldım."

"Yardım edeyim," diyor Brooke sandalyesinden kalkarken. Kutudan kalan üç böreği alıyor ve sonra Luke'un tabağından bir tane kapıyor. Brooke dünyada Luke'un tabağından yemek kapıp bunu anlatacak kadar yaşayabilen tek kişidir. Yine de ağabeyinden kötü bir bakış alıyor, ancak bunu tatlı ve masum bir gülümsemeyle geçiştiriyor.

"Çin böreği çekeceğiz," diyor sırtarak. Birinin ucunu ısırp çiğnerken zaten gergindim. Bize sırtını gösteriyor ve tekrar arkasını döndüğünde dört sigara böreği elinde, hepsi aynı hizada dizilmiş. "Kısa böreğin sahibi randevuya gidecek ve muhtemelen hayatının aşkını bulacak."

"Bunu iyi bir şeymiş gibi söylüyorsun," diyorum hışımla.

Luke'a doğru yürürken bana bir bakış attı. "Bu iyi bir şey! Sizin işten daha fazlasına ihtiyacınız var. *Sevgiye* ihtiyacınız var."

Eli köftelerini mideye indirirken "Aşkım var," diyor. "Bu fıstık ezmeli köftelere bayılıyorum. Onları ofisime götürmek istiyorum ve

onlarla seviş."

Luke uzun bir sigara seçerken Brooke, "İğrençleşme," diyor.

"Evet!" diye bağılıyor ve yüzünde rahatlamış bir sırıtışla ısırmaya başlıyor.

Eli da tam bir tane çekiyor ve sonra sıra bana geliyor.

Brooke elini kaldırıyor ve ben de gözlerimi kapatıp bir tanesini tutuyorum. Gözlerimi açmadan önce kardeşlerimin kahkahalarını duyuyorum, yani boku yediğimi biliyorum.

Gözlerimi çiğnenmiş ucu gördüğümde midem bulanıyor. Brooke elimden kapıyor ve ben başımı arkaya atıp tavana bakarken kalanını yiyor.

"Siktir," diye mırıldandım nefesimin altında. "Bu şey için nereden randevu bulacağım ben?"

"Eskort servisine ne dersin?" Eli gülerek soruyor.

Brooke tekrar otururken "Birini ," diyor.

Oh, harika. Bu ihtiyacım olan son şey. Brooke'un aktris arkadaşlarından biriyle randevu.

"O bir aktris, bu yüzden mükemmel olacak. Adı Arya. Gerçekten çok tatlı ve güzel."

"Çok tatlı olan bu güzel aktris kaç yaşında?"

"Yirmi bir mi, yirmi iki mi?" Brooke öyle diyor. "Arkansas'tan New York'a yeni taşındı. Oyunculuk sınıfımda tanıştık. Biraz paraya ihtiyacı var, bu yüzden ona ödeme yaparsan evet diyeceğinden eminim."

"Eskort mu?" Bıkkınlıkla sordum.

"O bir *aktris*," diye düzeltiyor Brooke ters ters bakarak. "Tabii daha iyi bir fikrin ..."

Benim daha iyi bir fikrim var. Bu hayır galasından vazgeç. Gitmek isteyeceğim son şey bu, özellikle de benden on yaş küçük bir kızla, orada olmak için para alırken.

Westin benim için "Teşekkür ," dedi. "Memnuniyetle kabul edecektir."

Tabağımı masaya bırakıyorum ve iç çekerek arkama yaslanıyorum.

Birdenbire iştahım kaçtı.

Neden diğer lanet seçemedim ki?

İKİNCİ BÖLÜM

Arya

"BU NASIL GÖRÜNÜYOR?" MITCHELL'A ANA YAŞAM ALANINA GIRERKEN SORUYORUM dairemin odası.

Mitchell beni bir aşağı bir yukarı süzerken kan çanağına dönmüş gözlerini kısıyor. Evin keşi ve benim beş oda arkadaşımın biri. Evet, iki yatak odalı bir dairede beş oda arkadaşı. Hayallerini yaşamak ucuza gelmiyor. Özellikle de bunun için New York'a taşınmanız gerekiyorsa.

"Bu ne içindi?" diye soruyor yüzünde şaşkın bir ifadeyle. "Cenaze töreni mi?"

"Hayır, cenaze değil! Bu bir hayır galası. Çok özel bir gala."

"Neye hayır yapıyorlar?" Mitchell nefesler arasında soruyor.

"Bilmiyorum. Zengin insanların endişelendiği bir şey. Galapagos'taki yavru kaplumbağalar ya da onun gibi bir şey."

"Cenazeye gidiyormuş gibi ."

Siyah elbiseme bakıp yüzümü buruşturuyorum. Belki de bu eski şeyle dans pistinde olmaktansa mezarlıkta daha iyi uyum sağlardım.

Nolan iki saat içinde beni alacak ve giyecek hiçbir şeyim yok. Dolabım şık bir durum için balo elbiseleriyle dolu değil.

Yedi ay önce geldiğimden beri barda takılmak dışında pek sosyalleşmedim.

Telefonumu elime alıp titreyen parmaklarımla Nolan'a mesaj atarken midemde kelekler uçuşuyor.

ARYA

Bu gerçekten resmi bir gala gibi mi?

NOLAN

Evet.

ARYA

Ne giymeliyim?

NOLAN

Elbise.

Telefonumu kanepeye fırlatırken iç geçiriyorum. Bu adam tam bir zevk abidesi. Tek kelimelik ani cevaplardan başka bir şey yok. Bu şeye gitmeyi en az kadar istediği izlenimine kapılıyorum.

En azından bunun için para alıyorum. Bir akşamı gülümseyerek, gurme yemekler yiyerek ve Brooke'un ağabeyinin koluna yapışarak geçirmek için bin dolar. Bu, New York'taki çılgın kiraya ve öğrenci kredisi borçlarıma yardımcı olacak. Umarım Nolan'ı yeterince etkileyebilirim, bu düzenli bir şey haline gelebilir. Görünüşe göre, kız arkadaşına ihtiyacı olmayan tam bir işkolik, Brooke'un deyişiyle.

Brooke'tan bahsetmişken, hazırlanmama yardım etmek için burada olması gerekiyordu.

Birkaç dakika sonra kapıyı çalıyor.

"Tanrı'ya şükür buradasın," diyorum onu içeri alırken. Kolunda kocaman bir vinil çanta ve yüzünde kocaman bir sırıtiş vardı.

"Kim öldü?" diye soruyor yüzünü buruşturarak ve beni bir aşağı bir yukarı süzüyor.

"Sana söylemiştim!" Mitchell kanepeden ekliyor.

Sanırım ayak bileklerimi ve göğüs dekolterimi kapatan uzun siyah elbisem pek beğenilmedi.

"ne var?" Sorusunu duymazdan gelerek soruyorum.

"Bu," diyor gülümseyerek çantayı kaldırırken, "bu geceki elbisen. Gel. Hadi deneyelim."

İki kızla aynı odayı paylaşıyorum ama neyse ki ikisi de işte. Ben küçük bir kanepede , onlar da ranzada. Brooke'un çok parası olduğunu biliyorum ama benim yoksulluk sınırının altındaki yaşamım hakkında yorum yapmayacak kadar kibar.

"Şunu görene kadar bekle," diyor uzun fermuarı aşağı çekerken. "Bu en son Carolina Herrera. Daha çıkmadı bile ama torpil yaptırdım ve senin için aldım!"

"Gerçekten kırmızı," diyorum yutkunarak.

"Biliyorum, değil mi?" Brooke heyecanlı bir gülümsemeyle söylüyor.

"Şuna bakın!"

Elbiseyi çantadan çıkarıyor ve havaya kaldırırken heyecanlı görünüyor. Bana bakıp ne kadar çarpıcı olduğunu söylememi beklerken bacaklarımda hafif bir güçsüzlük hissediyorum.

Çok çarpıcı ama bana göre değil. Daha önce hiç böyle bir şey giymemiştim. İnanılmaz *kırmızı*. Her tarafı kırmızı gibi. Galanın ortasında bir işaret feneri gibi görüneceğim. "Bana bakın!" diye bağırان bir elbise ve ben "başka tarafa bakın" diye fısıldayan bir kızım. Ben daha çok içe dönük biriyim ve sahnedeysen ve karakterdeysen ilgi odağı olmayı sevsem de, gerçek hayatımda, kendim olduğumda, bu biraz farklı. Parlak ve kırmızı bir gülden ziyade bir şebboy gibiyim.

"Bunu giyemem."

"Neden olmasın?!" Brooke hayal kırıklığına uğramış görünüyor. "Çok çekici görüneceksin. Kahverengi saçların, röflelerin ve o göğüslerinle ilgi odağı olacaksın."

"Ben de bundan ," diye mırıldandım.

"Bir şeyler giymek zorundasın ve şu anda büyükbabanın cenazesine gidiyormuş gibi görünüyorsun."

Elbiseyi ondan alırken iç geçirdim. Çok güzel ve çok yumuşak. Ve 5,500 doları sevdim!?! *Bu ne lan?!*

Brooke fiyat etiketini çekip çıkarırken hızla, "Merak etme," diyor.

Neredeyse kalp krizi geçiriyordum. Artık geri veremez...

"Dene bakalım. Bakalım nasıl görünüyorsun."

Kabulleniyorum ve elbiseyi deniyorum. Biri bunun için 5,500 dolar ödemiş, en azından giyebilirim.

"Vay canına," diyor Brooke bana yukarıdan aşağıya bakarken. "Julia Roberts'ın senden aşağı kalır yanı yok. Eğer o filmde oynasaydın, filmin adını *Pretty Fucking Hot Woman* olarak *değiştirmeleri* gerekirdi."

Diğer yatak odasına geçerken kıkırdıyorum. Alyssa'nın kapının arkasına çivilenmiş boy aynası var.

"Oha!" Ben odaya girdiğimde Alyssa "Oha!" dedi. Yatağında okumakta olduğu dergiyi indiriyor ve ağzı bir karış açık bana bakıyor. "Ateşli bir randevu mu?"

"Onun gibi bir şey," diye mırıldandım. Brooke'un kardeşinin fotoğrafını hâlâ görmedim. Ofisten hiç çıkmadığı için süt beyazı bir cildi olan, gerçekten inek bir iş adamı tipi bekliyorum. *Kimin umurunda? Sadece bin dolar*, kendime hatırlatıyorum. Jeffery Dahmer beni yemeğe çıkarmak için bin dolar ödese onunla çıkardım. Sadece vejetaryen yediğimden emin olurdum.

Kapıyı kapatıp nihayet kendimi gördüğümde "Vay canına," diye nefes nefese kaldım. Carolina Herrera bu elbiseyle gerçekten harikalar yaratmış. Sırtı açık, zarif ama seksi bir gece elbisesi ve hayatımda hiç göstermediğim kadar dekoltesi var. Neyse ki, onu dolduracak kadar büyük bir göğüs dekoltem var.

Bir o yana bir bu yana dönüp iri kalçalarımın her açıdan bakıyorum. Normalde onları çok büyük bulurum ama bu elbisenin içinde Marilyn Monroesque kum saati figürüne sahipmişim gibi görünüyor. İyi görünüyorlar. Kıçım bile bu şeyin içinde prezentabl görünüyor.

"Sana ne demiştim?" Brooke odaya girdiğinde soruyor. "Çarpıcı."

"Büyüleyici," diye fısıldıyorum yansıma. Böyle görünebileceğimi gerçekten bilmiyordum. Çok güzel görünüyorum.

Birdenbire gerginlik yerini heyecana bırakıyor.

Brooke çantasına uzanırken, "Sana ödünç verebileceğim birkaç mücevherim de var," diyor. "Sana bir kolye getirdim ama ihtiyacın olduğunu sanmıyorum. Kocaman memelerinin dikkatini dağıtacak bir şey istemiyoruz."

Alyssa yataktan kıkırdarken yanaklarımın kızarmaya başladığını hissediyorum. "Ama bu elmas küpeler sana çok yakışacak."

Bana üzerinde aşırı miktarda elmas bulunan küpeleri uzatırken Brooke'un ailesinin ne kadar parası olduğunu merak etmeye başlıyorum. Onlara gözlerinizi incitmeden bakmak için güneş gözlüğüne ihtiyacınız var.

Onları giydim ve Brooke ciyaklayarak alkışladı. "Mükemmel! Şimdi banyoya gidelim, saçını ve makyajını yapacağım!"

O odadan çıkarken ben de aynadaki gergin yansımama bakarak derin bir nefes alıyorum.

Bin dolar, kendime tekrar tekrar söylüyorum. *Bin dolar*.

Keşke param olsaydı ve gece çoktan bitmiş olsaydı.

Limuzin yanaştığında, gezegendeki tek bakire eskortun ben olup olmadığını merak ediyorum.

Bu romantik komedilerde bile olmaz. Pretty Woman'da bile, Julia Roberts'ın ilk seferi değildi.

Çok gerginim.

Limuzin çok uzun ve parlak görünüyor. Daha önce hiç limuzine binmemiştim.

Bir grup milyonere ne diyeceğim ben? CEO'lar ve yatırım fonu yöneticileriyle ortak neyim var? Dostum, bu kötü bir fikirdi. Acaba bundan kurtulmak için çok mu geç?

Evet, artık çok geç! Limuzin çoktan geldi!

Ellerim ter içinde ve kendimi nemli avuçlarımı 5.500 dolarlık elbiseme silerken yakaladığımda neredeyse kendimi azarlayacağım.

Şoför kapısını açıp inerken ben limuzine sanki beni yutmak üzere olan siyah bir ejderhaymış gibiyaklaşıyorum.

O daha benim yanıma gelmeden arka kapı açıldı ve smokinli bir adam araçtan dışarı fırladı.

"Oh," diyorum, yükselirken şaşkınlıkla. O...

Muhteşem.

Bu Brooke'un kardeşi mi? Nasıl bekar olur? Bu nasıl mümkün olabilir? Bir bilgisayar ineği bekliyordum ama James Bond çıktı.

Gözlerine inanamıyormuş gibi bana bakıyor. İlk başta, kız kardeşinin onun için yaptığı seçimden dolayı hayal kırıklığına uğramış olabileceğini düşünüyorum, ama sonra aç bakışlarında arzu olduğunu fark ediyorum.

Teşekkürler, Carolina Herrera. Bu sefer kendini aşmışsın.

"Merhaba," diyorum utangaçça.

Koyu mavi gözleri vücudumda bir aşağı bir yukarı geziniyor ve göğsümde uzun bir süre duruyor. Göğüs uçlarımın sertleştiğini hissedebiliyorum ve o utanmadan göğüs dekolteme hayranlıkla bakarken içimi ılık bir ürperti kaplıyor.

Papyonlu bir adamdan etkileneceğimi hiç düşünmezdim ama lanet olsun, bu adama baktıkça nefesim hızlanıyor. Siyah smokini ve beyaz gömleği, sıkı kaslı vücuduna karşı tamamen net ve temiz kesimli. Ellerimi yanlarımda durmaya zorluyorum ki uzanıp yumuşak malzemeye dokunmasınlar, umutsuzca istedikleri gibi.

Ama takım elbiseyi giyen bakımlı seksi kız hiç de yumuşak görünmüyor. Gözleri karanlık ve *bir şeylerle* dolu... sanki beni çalacak ve kilit altına alacakmış gibi bana bakıyor.

Gözleri *büyüleyici*. Bu adamla ilgili her şey büyüleyici. Mükemmel şekillendirilmiş kahverengi saçlarından, doğru miktarda kirli sakala sahip çenesine ve inanılmaz derecede öpülebilir görünen dudaklarına kadar.

Bu adam nasıl oluyor da bir randevu için para ödemek zorunda kalıyor? Nasıl oluyor da bir blok boyunca sıraya girmiş kadınlar kollarını onun büyük ve yuvarlak pazusuna dolamak için sıralarını beklemiyor?

"Sen Brooke'un arkadaşı olmalısın," diyor derin bir sesle ve vücudumda sıcak bir ürperti izi bırakıyor.

Konuşabilmem için boğazımı temizlemem gerekiyor ve o zaman bile sesim cızırtılı ve bozuk çıkıyor. "Evet. Ben Arya Hendrix."

"Sanırım küçük kardeşim beni oldukça iyi tanıyor," diye fısıldıyor nefesinin altından. Benimle mi yoksa kendisiyle mi konuştuğundan emin değilim.

"Yani, bir hayır galasına mı gidiyoruz?" Hararetli gözleri beni delip geçerken endişeyle soruyorum.

Cevap vermiyor. Elbisemden nefret mi ediyor yoksa çok fazla dekolte gösterdiğimi mi düşünüyor emin değilim.

"Ne tür bir hayır kurumu bu?" Sinirlerim tepeme çıkmaya başladığında soruyorum. Bu muhteşem adamın önünde durmak inanılmaz derecede sinir bozucu.

Bu elbisenin içinde bana bakarken. "Kaplumbağalar."

Görünüşe göre gerçek hayatta da mesajlarında olduğu kadar kaba biri. "Oh," diyorum, zorlukla yutkunarak. "Güzel."

"Yola çıkalım mı?" diye soruyor şoför. Yerimden sıçradım, orada durduğunu bile fark etmemiştim.

Arabanın kapısını benim için açık tutuyor ama Nolan dirseğiyle içeri girip kapıyı ondan alıyor. "Arabaya geri dön," diye homurdandı. "Gözlerini yoldan ayırma. Kızıma değil."

Şoför hızla şoför kapısına koşarken yanaklarım ısınmaya başlıyor. Sanırım maskaralığa başladık bile.

Limuzine binerken parlak bir gülümsemeyle "Teşekkürler tatlım," diyorum.

Vay canına. Kahretsin.

Burası *çok çılgın*. İlk kez bir limuzine biniyorum ve umarım bu son olmaz.

Nolan içeri girip kapıyı kapattığında barı kontrol etmekle meşguldüm. Dışarıda büyük görünüyordu, ama burada tıkiş tıkiş daha da büyük görünüyor.

"Bu içecekler bedava mı?" Küçük, şirin bir votka şişesi alırken sordum.

"21 yaşında mısın?"

Kalbim çarparken gülümsüyorum. "Üç ay içinde!"

Bacaklarımızın birbirine değdiği noktaya kadar yanıma oturdu. Kolonyasının kokusunu alıyorum ve bacaklarımın arasında bir ateş yakıyor. Şişeyi elimden alıyor, parmaklarımı kendi parmaklarına değdiriyor ve iki bardak çıkarıyor.

"Benim için çok sert değil," diyorum votkayı ikisinin arasına dökerken. "Ben hafif biriyim."

7-Up ve biraz buz ekliyor ve sonra bana bir bardak uzatıyor.

Bir yudum alıyorum ama o bana bakmakla meşgul olduğu için kendi yudumunu alamıyor.

"Peki, bu nasıl çalışacak?" Baloncuklar burnumun içini gıdıklarken soruyorum.

"Ne?"

"Randevu. Bir süredir mi çıkıyoruz yoksa yeni mi tanıştık? Ayrıca, para?"

"Para mı?" Sesi derin ve ciddi, ama kıvranışımı izlerken dudaklarında bir parça eğlence var.

"Evet, şey... Brooke bu gece senin kız arkadaşın olmam için para alacağını söyledi. Tanrım, kulağa çok yanlış geliyor!"

"Bana oldukça doğru geldi," diye gürlüyor alçak ve çakıllı bir sesle, bu da kadınsı organlarıma şiddetli bir şeyler yapıyor. "Burada ne kadar konuşuyoruz?"

"Bin dolar," diyorum ve anında kendimi berbat hissediyorum. Bir gece için çok fazla para. "Ama Brooke'un teklif ettiği bu. Yani, bunu konuşabiliriz. O kadar parada kararlı değilim. Pazarlık yapmak istersen yapabiliriz."

Tutarsızca saçmalamamı izlerken sırtıyor. Titreyen sinirlerimi yatıştırmak için içkimden büyük bir yudum daha alıyorum.

"Benim kızım olmanı istiyorum. Ne kadara mal olacağı umurumda değil."

"Bin dolar size geceliğine gülümseyen, konuşkan bir eş kazandırır!"

Koltuğun üzerindeki dizüstü bilgisayar çantasına uzanıyor ve ben de hızlıca onu kontrol ediyorum. Ceketini açık ve gömleğinin gergin düğmeleri arasındaki açıklıklardan sert tenini görebiliyorum. Yontulmuş gibi görünen karın kaslarını gördüğümde aniden çarpan kalbimin farkına varıyorum.

Gözlerim daha güneyde dolaşıyor ve ereksiyonunun uzun kalın hatlarını gördüğümde kalbim gerçekten çarpmaya başlıyor. Kaslı kalçası boyunca uzanıyor. Kaslı kalçası boyunca.

Elinde çek defteriyle tekrar otururken ağzımı kapatıyorum ve içimde biriken tükürüğü yutuyorum.

Bana gerçekten bin dolar ödeyecek mi?

Çeki karalamaya başladı ve sonra sert bir bakışla bana uzattı.

yazan miktarı gördüğümde ağzım açık kaldı.

\$10,000.

"Yanlışlıkla bir sıfır eklemişsiniz," diyorum, bunun doğru olabileceğine inanmayarak.

"Bin dolara kız arkadaşım olacaksın," diyor elime dokunup çeki bana geri uzatırken. "10'a ne görmek istiyorum."

Cevap vermek için ağızımı açıyorum ama yutkunmaktan başka bir şey çıkmıyor. Seks mi bekliyor? Çünkü bunu bedavaya yaparım.

Ben daha sormadan limuzin hareket etti ve galaya doğru yola çıktık.

Erkek arkadaş ve kız arkadaş gibi.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Nolan

KIRMIZILAR İÇİNDEKİ BU BÜYÜCÜYÜ İZLİYORUM AMA ONU HAYAL ETMEDEN DURAMIYORUM. beyazlar içinde. Görüntü kafamda sürekli tekrarlanıyor - Arya sonsuza dek benim olacağına yemin ederken önümde duruyor. Soyadımı kendi soyadı olarak alıyor.

Bir kızdan hiç etkilenmemiştim. *As/a*.

Bir yudum aldığımda bardağımdaki buz küpleri tıkırdıyor çünkü ellerim titriyor. Titriyor! Milyarderlerin karşısında oturup dokuz rakamlı anlaşmalar yaptım ve ellerim hiç titremedi.

Benim neyim var böyle?

Limuzindeki hava gerginlikle doluydu. Kız kardeşimin bana ayarladığı bu melek gibi güzelliğe bakarken beni boğduğunu hissettiğim cinsel bir ilkel sıcaklık.

Ona tekrar dokunmak istiyorum. Ona dokunmayı asla bırakmak istemiyorum.

Elimi üzerine koymak için uzanıyorum gerçek olup olmadığını görmek için, benimle alay etmeye gelen bir serap olmadığından emin olmak için- konuşmaya başladığında elimi geri çekiyorum.

"Bana o kadar para vermene gerek yoktu," diyor. Sinirlerinden mi, yoksa her zaman çok enerji dolu olduğundan mı bilmiyorum ama çok hızlı konuşuyor. "İstersen geri alabilirsin ya da ben

o. Bu konuda gerçekten bir sorunum yok. Öğrenci kredileri öldürücüdür, bilirsiniz."

Ona neden on bin dolar verdiğimi bilmiyorum. Öyle görünse bile seks için değildi. Ona asla seks için para vermem. Onu kendime aşık edeceğim. Benim için bacaklarını istiyorum çünkü bunu yapmak istiyor, bunun için para aldığı için değil.

Sadece gülümsemesini görmek istedim. Onu heyecanlı görmek. Ona her şeyi vermek istedim. Onu korkutup düşünmeseydim oraya birkaç sıfır daha yazabilirdim.

"Ve New York şehri çok pahalı! Ama bu benim hayalim, biliyorsun. Sanırım oynamak için para ödemek gerekiyor. Oyunculuk okulu ucuz değil. Sen okula gittin mi?"

Bardağına dokunan tatlı dudaklarını izliyorum ve yemin ederim sikim ağır bir inilti çıkarıyor. O ağzın ağrıyan sikimin etrafına sarılması nasıl bir şey olurdu?

"Ben yaptım. Harvard."

"Vay canına," diyor soluk soluğa. Düz beyaz dişlerinin arasında bir buz küpü var ve onu ısırdığında ürperiyorum. Ağzı beni büyülüyor. Ona yapmak istediğim şeyler...

"Yani bir ton öğrenci krediniz olmalı," diyor ve gergin bir şekilde gevelemeye devam ediyor. "Oh, hayır. Sen zenginsin. Yani, çok paran olduğunu varsayıyorum. Bunu söylemek kabalık mı olur? Ne kadar paran var?"

Onu izlerken sırtıtmaktan kendimi alamıyorum.

"Gerginim," diye devam ediyor yüzünü yelpazelemeye başlarken. "Ateşim var. Sen de sıcakladın mı? Bu pencereler açık mı?"

Görebildiği her düğmeye basmaya başlar, bu da önce hoparlörleri, sonra flaş ışıklarını, sonra da dahili telefonu açar.

"Yardımcı olabilir miyim?" diye soruyor şoför hoparlörden.

"Hayır," diye homurdanıyorum ve sonra kapatıyorum. Bunun onun işi olduğunu biliyorum ama kimsenin Arya'yla zamanımı çalmasından hoşlanmıyorum. Bu gece yalnız benim.

,"" diyorum açılır tavanın düşmesine basarken. Tavandaki açıklıktan New York'un yüksek gökdelenlerini gördüğünde masum genç yüzü aydınlanıyor.

"Hep bunu yapmak istemişimdir!" diye sevinçle ciyaklıyor zıplarken.

Onun coşkusunu ve yaşama arzusunu izlerken başım dönüyor.

Kokusunu içime çektiğim her saniye bu meleğe olan saplantımın arttığını hissedebiliyorum. Şimdiden bedenimi ele geçiriyor. Düşüncelerimi fethediyor. Her nefesime hükmediyor. Beni bütünüyle tüketiyor.

Üst yarısı açılır tavanda kayboluyor ama değil. Mükemmel poposu tam karşımda.

Yüzümü içine gömmek için kendimi zor tutuyorum. Birbiri ardına yavaşça nefes alıyorum, sabit kalmaya ve içimde büyüyen canavarı sakinleştirmeye çalışıyorum. Bu baştan çıkarıcı kızı canlı canlı yutmak isteyen canavarı.

Ellerim çıplak baldırlarını kavrarken onun bağırdığını ve insanlara merhaba dediğini , sanki düşerse diye onu tutuyormuşum gibi. Tanrım, teni çok yumuşak ve yukarı çıktıkça daha da yumuşayacağını biliyorum.

Kendimi durduramıyorum. Bu kız sahip olduğum her gücü ve kısıtlamayı test ediyor. Kararlılığımın kırılma noktasına kadar gerildiğini hissedebiliyorum.

Ellerim dizlerine doğru kaydığında, kısıtlamam kırıldı. Sıkım pantolonumun içinde *zonkluyordu*. Ön spermle çok ıslağım. Hayran olduğum o seksi ağzıyla temizlemesini istediğim ıslak bir pislik yaptım bile.

Elimi bir santim daha yukarı kaydırıyorum ve nefesim kesiliyor. Sokağın diğer tarafındaki birine el sallamak için arkasını döndüğünde ipeksi kırmızı elbisesi bileklerime dolanıyor.

Amı yüzümün bir santim önünde ve kokusunu alabilmek için derin nefes . Ama alamıyorum. Aramızda çok fazla katman var. Kıyafetlerinin her bir parçasını yüzümü bacaklarının arasına gömmek için duyduğum yoğun özlem ve ihtiyaç içimi kesiyor ve beni inletiyor.

"Bu harikaydı!" diyor yüzümde kalbimi göğsümden iki beden büyük şişiren bir gülümsemeyle aşağı inerken.

Elimi fiziksel olarak kalçasından çekemiyorum, bu yüzden yanıma otururken yumuşak sütlü tenine dokunmaya devam ediyorum. Yanaklarında daha önce olmayan bir kızarıklık var.

Elbisesi bacaklarını yukarı kaldırmış ve hiçbir şey söylemiyor. Kalçasının iç kısmında sahiplenici bir avuç olduğunu fark etmiyor bile.

Çenem sıkıca kenetlendi. Taşaklarım ağırlı bir şekilde boşalmayla dolu ve umutsuzca serbest bırakılmaya ihtiyaçları var. Bu kızla toplum içinde geceyi nasıl geçireceğimi bilmiyorum.

Başta partiye gitmek istememiştim ama şimdi gerçekten gitmek istemiyorum. Doğruca evime gitmek, bu kızı soymak ve onun olgun vücudunu parçalamak istiyorum.

Elini bileğime koyarken, "Erkek ve kız arkadaş olarak rahatlatma alıştırmaları yapmalıyız," diyor. Elini hareket ettirmeye falan çalışmıyor, ben de elimi doğru hissettiği yerde bırakıyorum. "Bütün gece el ele tutuşmalı mıyız?"

"Benim kızım olsaydın sana dokunmaktan asla vazgeçmezdim," diyorum.

Bacağının üzerindeki elime bakıyor ve sertçe yutkunuyor. "Bunu görebiliyorum," diye fısıldıyor. "Senin kız çok şanslı olacak."

Ben onun muhteşem yüzünü incelerken o içkisinin son yudumunu bitiriyor. Açık kahverengi saçları çenesinin etrafına bukleler halinde dökülüyor ve bu görüntü şimdiye kadar gördüğüm tüm tablolardan ya da rastladığım tüm fotoğraflardan daha güzel. Beyaz perde için yaratılmıştı. O benim için yaratılmıştı.

"Oyuncu mu olmak istiyorsun?" Ona sordum.

Utangaç bir gülümsemeyle başını sallıyor. "Biliyorum, aptalca, değil mi? Herkes bunun gerçekçi olmadığını söylüyor ama ben sadece-"

"Gerçekçi değil," diye araya giriyorum. "Ve kesinlikle aptalca da değil. Seninle yeni tanıştım ve önümüzdeki saatleri, günleri ya da haftaları senin nefes kesici yüzüne bakarak geçirebilirim. Sen hayatımda gördüğüm en ilginç ve güzel kızsın. Ne istersen yapabilirsin."

Keşke ona istediğimi yapabilsen. Umarım, gecenin sonunda, yapabileceğim.

Dönüyor ve yeni gözlerle bana bakıyor. Gözlerindeki arzuyu görebiliyorum, tıpkı onun benimkilerde görebildiği gibi. Gözlerimiz uzun ve ateşli bir an boyunca kilitleniyor. Elim onun teninde ateşe dokunuyormuş gibi hissediyor. "Yani," diyor boğazında bir kurbağayla, "rol yapmak için..."

muhtemelen el ele tutuşuyorlardır."

Aramızdaki hararetle gerilim başımı sallıyorum.

Bu şekilde geçirdiğimiz her uzun saniyede cildim geriliyor ve karıncalanıyor.

"Ve belki..." diye utangaçça ekliyor, "öpüşmek?"

Dudaklarını yalıyor ve ıslak pembe dilinin o dolgun sulu dudakların üzerinde süzülüşünü görmek içimde bir şeylerin kopmasına neden oluyor. Işıltılı mavi gözleri ağzıma doğru inerken iri göğüsleri elbisesinin arkasında bir aşağı bir yukarı sallanıyor.

Bu kıza karşı kendimi daha fazla tutmayacağım. O *benim*. Bunu bildiğinden emin olmanın zamanı geldi. Bunun ne anlama geldiğini bildiğinden emin olmak için.

"Bu gece benim kızım olmaya hazır mısınız?" Biraz daha yaklaşıırken soruyorum. Dudaklarımı onunkilerin üzerinde gezdirirken alt dudağı düşüyor. Sıcak şekerli nefesinin tadını alabiliyorum ve bu beni daha da teşvik ediyor. Beni cesaretlendiriyor. Sıkı bedenimin içinde biriken sahiplenici ilkel içgüdüleri serbest bırakıyor.

"Evet," diye fısıldıyor. Sözlerinin tadını alırken inliyorum.

"Güzel." Ona baskın tarafımı göstermek için elimi kalçasında biraz daha sıkı tutuyorum. "O zaman sana benim kızımışsın gibi davranacağım. Sana benim gibi dokunacağım. Seni benim gibi seveceğim." Elim yavaşça bacağından yukarı doğru hareket etmeye başlıyor ve sırtını kavislendirip bir inilti çıkarıyor. "Ve seni benim kızımışsın gibi *sertleştireceğim*."

Elim bacaklarının arasına geldiğinde ve sıcak, nemli tümseğini avuçladığımda nefesini tutuyor.

"Oh, *Nolan*," diye inliyor memelerini yukarı doğru iterken.

Külotunun ince pamuğundan sızan ıslaklığını şimdiden hissedebiliyorum. Tıkanmış klitorisinden daracık göt deliğine kadar tümseğini ovaladıkça daha da ıslanıyor.

Bacaklarını açıyor ve ben amıyla oynarken bana daha iyi erişim sağlamak için kıcını koltuktan kaldırıyor.

"Benim kızımın külot giymesine izin yok," diyorum alçak ve kalın bir sesle, parmak ucumu yan bel bandına daldırıp aşağı çekmeye başlarken.

Beni durdurmuyor. Sadece daha sert, daha hızlı nefes almaya başlıyor, şehvet dolu gözleriyle beni teşvik ediyor.

K lotunu kalçalarından aşağı çekiyorum ve genç, taze amını kaplayan ıslak noktayı görünce açlıkla inliyorum. Elimden geldiğince hızlı bir şekilde külotunu çıkarıp burnuma götürüyorum ve çekiyorum. Onun sıcaklığının ve ıslak ihtiya ının kokusu ciğerlerimi dolduruyor ve homurdanıyorum. İçimden derin ve ilkel bir yerden geliyor.

Islak külotunu ceketimin cebine sokarken gözlerini kırpmadan mavi gözlerle beni izliyor. Onlar artık benim. Onları bir daha asla göremeyecek.

"Kızım ben onunla içimi bitirene kadar bacaklarını açık tutmalı," diyorum dizlerini tutup bir kez daha ayırırken. "Aminin *benim* olduğunu bilmeli."

Elimi tekrar elbisesinin altına kaydırđıđımda Arya nefes nefese kalıyor. Bu kez elim çıplak tümseğini kavırıyor ve ne kadar ipeksi bir yumu aklıkta olduğunu hissettiğimde neredeyse  l yorum.

Elime biraz baskı parmaklarım yarığından kayıyor ve orta parmağımın ucu ıslak deliğine .

"Sen benim kızsın, değil mi?" Parmak ucumu yavaşça gerginliğinin içine daldırıp vücudunun sağlarken soruyorum.

"Evet," diye nefes nefese kalır.

"Ben senin kızınım." "Ve senin amın benim mi?"

Ağzı açılıyor ama bir şey söylemiyor. Ba ını aşağı yukarı sallarken gözlerim onunkilere kilitleniyor.

"Söyle," diye .

"Bu senin amın," diye fısıldıyor inleyerek. "Hepsi senin."

"Güzel," diyorum parmağımı ıslak tünelinin içinde daha derine kaydırırken. Bir engele geliyorum ve bunun onun kirazı olduğunu fark ettiğimde kalbim duruyor. Göründüğü kadar saf ve masum. Ona dokunulmamı . Lekesiz. İnanılır gibi değil. "Bakire misin?"

Gözlerinde utançla bana bakıyor. " olur mu?"

Bu iyi mi? Kahretsin, bu kız... sürprizlerle dolu. Her birini keşfetmek için sabırsızlanıyorum ama önce halletmem gereken bir i  var.

"Evet. Bu çok iyi."

Ben onun küçük klitorisiyle oynarken o inlemeye ve kıvranmaya ba lıyor. "Benden önce buraya elini süren oldu mu?"

Başını koltuğa yaslamış, sallıyor. Mavi gözleri ihtiyaçla dolu. Ve ben onun neye ihtiyacı olduğunu biliyorum.

O inleyene kadar parmak uçlarımla sert küçük yumruğunu ovmaya başlıyorum ve sonra parmaklarımı onun dar am deliğine kaydırıyorum ve iç duvarları sıkılırken inliyorum.

Çok ıslak ve hazır. Bu amcık sikim tarafından sahiplenilmek için *yalvarıyor*.

Dışarıdaki insanların sunroof'tan duyabileceği kadar yüksek sesle ağlayana kadar onu parmaklarımla sertçe beceriyorum. Etrafta kaynağı ararken pencerelerden şaşkın ve gülen yüzlerini görüyorum ama bunun dağıtmasına izin vermiyorum. Kızımın elime boşalmaya başlaması kaçırılmayacak kadar muhteşem bir duygu.

Takım elbisemin ceketini kavırıyor ve vücudu tutulurken neredeyse kumaşı yırtıyor, kulaklarımı çınlatacak kadar yüksek sesle çığlık atıyor. Parmaklarımın üzerine sertçe boşalırken ıslak küçük deliği parmaklarımın etrafında sıkılaşıyor. Elime sıcak kedi suyunun aktığını hissediyorum ve yardım edemiyorum ama tadına bakıyorum.

Islak elimi çekip sularını parmaklarımdan yalayarak temizlediğimde koltuğa karşı titreyerek huşu içinde izliyor. Sıcak şekerli balı dilime değerken açlıkla inliyorum.

Her damla bittikten sonra, iç çamaşıırıma uzanıyorum ve zonklayan sikimden sızan ön spermin bir kısmını alıyorum.

"Benim kızım çıplak bir amcıkla dolaşmayacak," diyorum homurdanarak, bacaklarının arasına dokunup tohumumu yapışkan ıslak her tarafına yayarken. "benim izim olmadan olmaz."

Elini benimkinin arkasına bastırıyor, nefesini tutarken beni kalçalarının arasında tutuyor.

"Dediğim gibi," diye fısıldıyor. "Senin kız şanslı biri olacak."

Onu açık dudaklarından sertçe öpüyorum, ağzını alıyorum ve üzerinde hak iddia ediyorum.

Bu kız benim. Bu gece için, bu kesin, ama umarım sonsuza kadar.

Bunu gerçeğe dönüştürmek için elimden geleni yapacağım.

Ona unutamayacağı sert ve cezalandırıcı bir öpücük veriyorum ve ayrılırken dişlerimle alt dudağını çekiştiriyorum.

Bana huşu içinde bakarken gözleri şehvet ve şaşkınlıkla parlıyor.

Bu doğru... Bunu saklayacağım. Sonsuza kadar.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Arya

KIRMIZI HALI BOYUNCA HER YERDE KAMERALAR VAR.

binaya. Kalbim, Nolan'ın eli bacaklarımın arasındayken olduğu gibi hızla çarpmaya başladı.

Seksi bir adamla limuzindeyim ve tüm fotoğrafçıların bu göz alıcı kırmızı elbiseyle fotoğrafımı çekeceği kırmızı halıya çıkmak üzereyim. Hep istediğim şey bu değil miydi? Hep bir aktris olmak istemiştim.

Bana çarptığında iç çekiyorum. Her zaman aşık olduğum şey oyunculuk zanaatı olmuştur. Şöhret bu zanaattaki başarının sadece bir yan ürünü. İstediğim ve ihtiyacım olan şey bu değil.

Ama yine de Nolan'ın kolunda limuzinden inip düzinelerce kameranın bizi çekmek için döndüğünü görmenin heyecan verici olmadığını söylersem yalan söylemiş olurum.

"Bu kameraların burada ne işi var?" Can havliyle koluna tutunurken ona fısıldıyorum.

Elini elime koyarken bana gülümsüyor, sanki kaçıp gitmemden korkuyormuş gibi beni yanında tutuyor. "Bay Brown New York'un en iyilerinin katıldığı dev galalar düzenliyor."

"Bu gece New York'un en iyilerinin bir parçası mıyız?" Nabzım hızla atarken soruyorum.

"Arya, sen New York'un en iyisisin. Nokta. Her gece."

Beni halıda yürütmeye başladığında yanaklarım kızarmaya başlıyor. mikrofon olan muhabirler Nolan'ın adını bağırıp onu konuşturmaya çalışıyorlar ama o hepsini duymazdan geliyor. Tek odak noktası benim.

Her sıcak. Dışarı çıkmak için çok erkendi. Limuzinde ne yaptığımızı herkes biliyormuş gibi hissediyorum. Sanki Nolan'ın sıcak tohumunun bacaklarımın arasında zonkladığını biliyorlarmış gibi.

"Bay Cline, bu güzel kadın kim ve ne giyiyor?" diye bağırıyor birisi kapalı alanın arkasından. Yüzümüze tutmaya çalıştığı mikrofonun üzerinde NY Fashion görüyorum.

"Uzak dur ondan," diye hırlıyor Nolan adama. Sahiplenici bir kolla bana sarılıyor ve beni uzaklaştırmaya çalışıyor ama ben onun etrafından dolanıyorum ve mikrofona doğru yöneliyorum. Gerçekten bir oyuncu olmak istiyorum ve adımları duyurmak için yapmam gereken şeyler bunlar.

"Merhaba!" Kabarcıklı bir gülümsemeyle söylüyorum. "Ben Arya Hendrix. Ve Caroline Henna takıyorum."

Kameraman kıyafetimin fotoğrafını çekerken "Carolina Herrera," diye düzeltiyor. Arkamda bir homurtu duyuyorum ama mağara adamı görmezden geliyorum. "Bay Cline erkek arkadaşınız mı?"

Nolan, vücudu gergin ve kaskatı kesilmiş bir halde mikrofonun ve benim önümde duruyor. "O benim *karım*."

Kim daha çok şaşırdı bilmiyorum, ben mi yoksa muhabir mi? Nolan kolumdan tutup beni binaya doğru çekmeye başladı. Bu sefer başka kameraların önünde durmuyoruz.

"Karın mı?" İçeride daha az kaotik bir ortamdayken başım dönerek soruyorum. "Kız arkadaşın olduğumu sanıyordum?"

"Ben de senin sadece kız kardeşimin sinir bozucu arkadaşı olacağını ve hayatımın aşkı düşünmüştüm."

Şok içinde ona bakarken ağızım açık kaldı. *Hayatının aşkı mı?*

Tam ona ne demek istediğini soracaktım ki yaşlı bir adam gülümseyerek ve elini uzatarak yanıma geldi.

"Bay Brown," diyor Nolan elini sıkarken. "Burada harika bir parti veriyorsunuz ve böylesine büyük bir amaç için. Bizi davet ettiğiniz için teşekkür ederiz."

Yaşlı adam keskin kahverengi gözlerini bana çeviriyor. Ne kadar dekolte gösterdiğimi gördüğünde gözlerinde bir onaylamama belirtisi görebiliyorum. *Hadi ama dostum... O kadar da değil.*

"Peki bu kim?"

"Karım," diyor Nolan ben cevap veremedim.

Elimi sıkarken sadece gülümsüyorum ve başımı sallıyorum. "Arya Hendrix. Yani Arya Cline. Hâlâ alışmaya çalışıyorum sanırım."

Arya Cline. Kulağa hoş geliyor.

Göz ucuyla Nolan'ın vücudunun kıskanç bir öfkeyle ellerimizi koparacakmış gibi gerildiğini görüyorum. Nolan ileri atılmadan önce randevumu kurtarıyorum ve Bay Brown'ın elini bırakıyorum.

"Cline kardeşlerden herhangi birinin evli olduğunu bilmiyordum," diyor hesapçı bir bakışla Nolan'a dönerken. "Bu hoş bir sürpriz."

Nolan kalın belimi kavıyor ve beni kendisine doğru çekiyor. "Güzel bir sürpriz oldu. Gerçekten çok hoş bir sürpriz."

Bacaklarımın arasındaki sıcaklık yeniden zonklamaya başlıyor, sert eli beni o kadar sıkı kavıyor ki neredeyse bir inilti çıkarıyorum.

"Aile çok önemli," diyor Bay Brown başıyla onaylayarak. "Bana servetimi kazandıran şey muhafazakâr aile değerleridir. Tanrı'ya inanmak ve nefsin ayartmalarından uzak durmak. Yatırımlarımı dört bekâra emanet etme konusunda hep endişeliydim ama sizin de benim gibi bir aile babası olduğunuzu bildiğim için kendimi çok daha iyi hissediyorum. Çocuğunuz olacak mı?"

"İçine bir bebek koyabildiğim anda koyacağım," diyor, tüylerimi diken diken eden tutkulu bir bakışla beni izlerken. Bunu Bay Brown için mi yoksa benim için mi söylediğini anlayamıyorum...

"Çok iyi," diyor başını sallayarak. "Partinin tadını çıkarın ve lütfen kaplumbağalara yardım etmek için cömertçe bağışta bulunun. Yardımımıza ihtiyaçları var."

Nolan ve Bay Brown tekrar el sıkışır ve Nolan birkaç misafiri daha ağırlamak üzere ayrılır. İnsanlar binanın lobisine akın etmeye başlıyor ve herkes en güzel elbiselerini, mücevherlerini ve smokinlerini giymiş. Sete yeni adım atmışım gibi hissediyorum.

ve Nolan bana başroldeymişim gibi hissettiriyor.

Masaların üzerinde çiçekler ve küçük kaplumbağa figürleriyle güzelce dekore edilmiş devasa salona girerken el ele tutuşuyoruz. *Gecenin sonunda o şirinlerden birini çalmam gerekecek.*

Garsonlar ve garson kızlar ellerinde meze ve şampanya tepsileriyle etraflarında dolanırken insanlar daire şeklinde sohbet ediyor. Muhtemelen servis personeliyle parti konuklarından daha fazla ortak noktanız olduğunda kendinizi yersiz hissettiğinizi bilirsiniz.

"Nedir bu?" Nolan'ı üzerinde her türlü havalı eşyanın bulunduğu uzun bir masanın yanına çekerken soruyorum. Masanın ucunda insanların açık artırmaya çıkardığı eski bir kırmızı spor araba bile var.

İki kişilik Hawaii gezisi için teklif vermemizi isteyen tabelaya bakarken, "Sessiz bir açık artırma," diyor.

"Hep Maui'ye gitmek istemişimdir," diyorum derin bir nefes alarak. "Çok muhteşem görünüyor."

"Eğer kazanırsam, benimle gelir misin?" "Maui'ye mi?"

Şaka yapmasını bekliyordum ama yapmıyordu. "Um, evet!"

Nolan masadan bir kâğıt alıp hızla . Teklif ettiği miktarı gördüğümde neredeyse nefesim kesilecekti. \$250,000.

Kaplumbağaları gerçekten seviyor olmalı. Ya da Maui'yi. Ya da belki de beni bikinili görmek istiyordur.

"Çeyrek milyon dolar mı?" Kağıdı katlayıp kutuya koyarken soruyorum. "Ciddi misin?"

Elimi tekrar tutarken omuz silkti. "Sen gitmek istedin ve karım da istediğini aldı."

Oh, Tanrım.... Bu adam... Sanırım bana istediği şeyi yapabilirdi ve ben onu durduramazdım. Nasıl oldu da onu limuzinde durdurmadım?

Elini hala orada hissedebiliyorum... Çok sıcak ve nemli oluyorum. Bana nasıl dokunduğunu hatırladıkça bacaklarımın arasında bir ateş varmış gibi hissediyorum.

Beni bara götürdü ve içki sipariş ettik. O sek bir viski içiyor, ben ise büyük pembe meyveli içkimle kendimi çocuk gibi hissediyorum.

kocaman bir ananas dilimi var. Çok saçma görünüyor ama tadı *gerçekten* Güzel.

"Yani, o adam mıydı? Bay Brown?"

Başını sallıyor. "Bize çok para yatırıyor."

"Yaşam tarzınızı pek onaylıyor gibi görünmüyor."

"Evet, Bay Brown *çok* muhafazakârdır. Ona yakında çıkacak bir moda dergisinin hisselerini aldım ve kapakta bikinili bir model olduğunu öğrenince bana sattırdı. Seksin şeytanın işi olduğunu düşünüyor."

Biraz sohbet ettik ve açılmaya başladığını söylemekten mutluluk duyuyorum. Telefonda mesajlaşırken ve gecenin başında olduğu gibi tek kelimelik homurtulardan ibaret değil. Aslında çok zeki ve ilginç biri.

İkinci meyveli içkimin sonunda, Bay Nolan Cline'a ciddi bir aşk beslemeye başlıyorum.

"Hiç konsere gitmedin mi?" Şok içinde ona bakarak söylüyorum.

Sadece başını sallıyor. "Hiç gitmedim."

"Bu nasıl mümkün olabilir? Bunu karşılayabileceğini biliyorum!"

Bunu düşünürken iç geçiriyor. "Son on yıldır çok çalışıyorum. Hiç fırsat bulamadım."

"Bunu hiç yapmadın mı?" Gülererek söylüyorum. "Nolan, bu bir konser, dışçı temizliği değil. ama!"

Gülüyor ve bu ses kalbimin sıkışmasına neden oluyor. Gülümsediğinde muhteşem bir gülümsemesi var, ki bunun nadir bir durum olduğunu söyleyebilirim. Onu kızdıran kişi olmak hoşuma gidiyor.

"Seni bir konsere götüreceğim," diyorum sırtarak. "Gürültülü bir konsere, düz bira ve ıslak sosisli sandviçler alacağız ve kalabalık, terli, kulak delici ve harika olacak." Biraz daha dik duruyor ve meraklı bakışlarla beni süzüyor.

"Yani, bu tekrar dışarı çıkacağımız anlamına mı geliyor?" "Oh, varsaymak istememiştim-"

"Seninle bir konsere gitmeyi çok isterim."

Ağzım geniş ve utanç verici bir sırıtışa dönüşüyor ve denesem de kapatamıyorum.

Odanın içinde dolaşıyoruz ve bağışlar için büyük bir kutu görüyoruz. bazı gönüllüler itibaren ve kaplumbağa habitat ayakta etrafta,

resim gösterme ve soruları yanıtlama.

"Kaplumbağaları severim," diyorum Nolan'ı sürüklerken. "Çok . Okyanusu geçtiklerini biliyor muydunuz? Bu inanılmaz değil mi?"

Nolan, gönüllüyle konuşmama ve milyonlarca soru sormama izin verirken bana karşı çok sabırlı. Eli sırtımda, kendimi çok doğal, çok evimde, çok mükemmel hissediyorum. Başımı kaldırıp ona bakıyorum ve beni bölgesel bir bakışla izliyor, gözleri... hayranlıkla mı dolu? Aşk mı? Bilmiyorum ama hoşuma gidiyor.

Birden bunun bir iş olmasını istemediğimi fark ettim. Burada olmak için para almak istemiyorum. Bunun gerçek bir randevu olmasını istiyorum. Buradayım çünkü şimdi olmak istiyorum.

"Ne yapıyorsun?" Çeki çıkardığımda Nolan sordu.

Gözlerimi kapatıyorum ve ağzımdaki tükürüğü yutuyorum. "Kaleminiz var mı?" Gönüllüye soruyorum.

Bana bir tane uzatıyor ve ben de hemen arkasına imzamı atıyorum.

"Arya, ne yapıyorsun?" Kalemi geri verip çeki ikiye katlarken Nolan tekrarlıyor.

Derin bir nefes alıyorum ve çeki bağış kutusuna bırakıyorum. Hayatımda sahip olduğumdan daha fazla para ve şimdi gitti.

Aptal kaplumbağalar.

Elimi tutuyor ve dikkatimi çekmek için sıkıyor. "Bunu neden yaptın? O senin parandı."

"Bunun için istemedim."

"Anlamıyorum..."

Derin bir nefes alıyorum ve gözlerinin içine bakıyorum. "Artık burada olmak için para almak istemiyorum."

"Eve gitmek ister misin?"

Hemen başımı sallıyorum. "Hayır. Eğleniyorum. Bunun bir şey olmasını istiyorum..."

"Gerçek
randevu
mu?"
Başımı
salladım.

Büyük kaslı kollarını etrafıma doluyor ve beni dudaklarımdan sertçe öpüyor. Dili ağzımın içine girip nefesimi çalarken bacaklarım güçsüzleşiyor ve ben ona daha derinden aşık oluyorum.

"Pekâlâ," diyor uzaklaştığında. Bütün oda dönüyor. Bana sıkıca sarıldığı için mutluyum. "Bu bir randevu. *Gerçek* bir randevu."

Beni tekrar öptüğünde bile gülümsemekten kendimi alamıyorum.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Arya

AKŞAM YEMEĞİ AILEMİN EVİNDEN AYRILDIĞIMDAN BERİ YEDİĞİM EN İYİ YEMEKTİ. Geçen sene. Her ısırıkta inlemeyi bırakamıyorum.

Nolan aç gözlerle beni izliyor ve yanındaki kadın ona ne iş yaptığını sorduğunda başını bile çevirmiyor.

"Emlak yatırımcısı," diyor ona, ama sanki benimle konuşuyormuş gibi görünüyor.

Ondan sonra, diğer altı kişi bizi neredeyse görmezden geliyor ve kendi aralarında konuşuyorlar. Kendi küçük baloncuğumuzda, dünyanın geri kalanından kopuk olduğumuz herkes için açık.

Bu balonun içinde olmayı seviyorum. Kendimi güvende ve emniyette hissediyorum ve Nolan gibi baskın bir adama bu kadar yakın olmak heyecan verici.

Ana yemek bittiğinde, tuvalete gitmek için masadan kalkıyorum. İçerideyken Nolan'ın kız kardeşi Brooke'kocaman bir teşekkür mesajı attım.

ARYA

Kızma ama kardeşine tamamen aşığım.

BROOKE

Evet! İkinizin iyi biliyordum!

ARYA
Nasıl hala bekar???

BROOKE
LOL! Umarım bir daha olmaz.

ARYA
Bizi ayarladığınız için çok teşekkür ederiz!

BROOKE
Sonunda bir kız arkadaşı olacağı için mutluyum. İyi eğlenceler!

Ellerimi yıkıyorum, saçımı düzeltiyorum, makyajımı tazeliyorum ve aynada kendime göz kırpıp banyodan çıkmadan önce göğüslerimi dikleştiriyorum.

"Oh!" Koridorun duvarına yaslanmış, aç bana bakan kişiyi gördüğümde nefes nefese kalıyorum. "Ne yapıyorsun burada?"

"Tatlı vakti geldi," diye homurdanıyor.

"Masaya geri mi döndün?" Masum ve saf bir bakışla soruyorum. Aç gözleri kararırken başını sallıyor.

Onunla oynayarak gülümsüyorum. "Çikolatalı pastaya bayılırım. Geri dönsek iyi olur."

geçmeye çalışırken bileğimi sıkıca kavırıyor. "Pasta yemeyeceğiz."

"Yabanmersinli turta?"

Başını tekrar sallıyor ve içimde bir sıcaklığın filizlendiğini hissediyorum. Kavrayışı sıkılaştıkça bacaklarımın arasında derin bir zonklama hissediyorum.

"Ne yiyoruz?" Nefes nefese bir ses tonuyla soruyorum. Sinir uçlarım . Beklentiyle yanıp tutuşuyorlar.

Beni vücuduna doğru çekiyor ve dudaklarını güzelce yaklaşıyor. "Çikolatalı pastadan daha tatlı bir şey istiyorum. Yaban mersinli turtadan daha tatlı."

Gözleri ağızımdan aşağı, karıncalanan göğüslerime doğru inerken sertçe yutkunuyorum. "Bundan daha tatlı ne olabilir?"

Eğiliyor, dudakları kulağımdan bir santim ötede ve fısıldıyor. "Balın. Tatmak istiyorum. *Seni* tatmak istiyorum."

Derin sesi her yerimi titretiyor. Bedenim onu çok fena *arzuluyor*. Sert göğsüne yaslanıyorum ve onun zengin erkeksi kokusunu içime çekiyorum.

"Burada mı?" Ben soruyorum.

"Burada, koridorda olmaz," diyor gözlerinde bir parıltıyla. "Benimle gel."

Bu muhteşem gizemli adamı körü körüne takip ediyorum. Beni istediği yere götürmesine izin veriyorum. Ve bir dakika içinde, bana yapmak istediği her şeyi yapmasına izin vereceğim.

Beni birkaç koridordan geçirdi ve üzerinde şöyle yazan bir kapıdan geçirdi

Sadece çalışanlar.

"Buraya girmemize izin var mı?" Kapı kapanırken soruyorum.

"Eğer biri bizi kovmaya kalkarsa," diye homurdanıyor beni çekerken, "burayı satın alır ve onları kovdururum."

"Bunu yapabilir misin?"

Arkasını dönüyor ve gözlerinde nefesimi hızlandıran bir şiddet var. "*Her şeyi* yapabilirim, Arya. Ve şu anda bacaklarının arasındaki o tatlılığı tatmak için her şeyi yaparım. Limuzinden beri tadının ne kadar güzel olduğunu düşünmeden edemiyorum."

Onu koridorun sonundaki bir kadar takip ederken başım dönüyor. Kapıyı açmaya çalışıyor ama kol hareket etmiyor.

Sonunda beni bırakıyor ve saçlarımı inceliyor.

"Ne yapıyorsun?"

"Biz büyürken ağabeyim Westin'in dolabında bir yığın Playboy vardı ama kapısını hep kilitli tutardı."

Saçımdan bir toka çekerken nefesim kesiliyor ve sonra gevşek bir tutam yanağıma düşerken sırtıyıyorum.

"Kilidi nasıl açacağımı çabuk öğrendim," diyor saç tutamını kulağımın arkasına sıkıştırırken.

Nolan'ı Playboy dergileriyle çevrili azgın bir ergen olarak hayal etmek beni kıkır kıkır güldürürken o dönüp saç tokamla kilidi açıyor.

Kapı açılıyor ve bileğimden tutup beni içeri çekerken kalbim hızla çarpmaya başlıyor. Tüm ışıklar kapalı ve masada dizüstü bilgisayar yok, bu da umarım burası kimin ofisiyse gece için eve gittiği anlamına gelir.

Kapıyı kapatıyor, kilitliyor ve sonra kocaman kitaplığı kaptığı gibi kapının önüne sürüklüyor. Yakalanmaktan endişelendiğini sanmıyorum, bence kendisine ait olduğunu söyleyip durduğu şeyi başka bir adamın görmesinden endişeleniyor.

Kapı güvende olduğunda, kravatını gevşetirken dönüp bana bakıyor. "Şu masanın üzerine atla ve bacaklarını aç."

Vücudum kendi kendine hareket etmeye başladı. Artık uzuvlarımın kontrolü bende değil. Nolan kontrol ediyor.

Masaya oturuyorum ve bacaklarımı biraz açıyorum.

"Daha geniş," diye homurdanıyor. Ben daha da açarken gözleri bacaklarımın arasına kilitleniyor. Kırmızı elbisem her şeyi örtüyor ama ben onları ayırdıkça yavaşça kalçalarımın doğru yükseliyor.

Ceketini çıkarıyor ve ne kadar kaslı olduğunu gördüğümde vücudum hareketsiz kalıyor. Beyaz gömleği kocaman göğsünü ve devasa omuzlarını sarıyor. Pahalı gömleğinin ince beyaz kumaşının altında büyük kolları boyunca uzanan seksi dövmelerini görebiliyorum.

Nolan onu ilk gördüğümde seksi , ama şu anda *kavurucu derecede* seksi.

Acele etmiyor, bana acı çektiriyor, kelepçelerini yavaşça açarken ve sonra kollarını kalın dövmeli ön kollarına doğru kıvrırken beni beklentiyle çıldırtıyor.

"Şu elbiseyi tut ve yukarı çek," diye emrediyor ileri doğru yürümeye başlarken. "Ve sana bacaklarını *iyice* açmanı söyledim. Bir daha söyletme yoksa kemerimi çıkarıp seni bu masanın üzerine yatırırım."

İpeksi kırmızı elbisemin ucundan tutup sonuna kadar yukarı çekiyorum. Yumuşak kumaş tümseğimin üzerinde sürüklenip beni gıdıkladıkça bacaklarımın arasındaki nabız yoğunlaşıyor.

Nolan bir elini yüzünde gezdiriyor ve ona gösterdiğim şeyi görünce derin bir nefes alıyor. Bu yıkıcı derecede seksi adam saf bir açlık bakışıyla ona bakarken amım ihtiyaçla sıkılıyor. Şu anda bir milyar dolar versem gözlerini benden ayıracağını sanmıyorum.

Bacaklarımı onun için daha da açıyorum. Bu onun da hoşuna gidiyor, benim de.

"Şu haline bak kızım. Masanın üzerine *damlıyorsun*. Şu anda çok sertim, Arya. Kalçalarının içini yapış yapış ıslak görmenin beni ne getirdiğini bilemezsin."

Masaya doğru adım atıyor, sert vücudu bacaklarımın arasında ve sonra çenemi alıştığımdan daha sert tutuyor, ama bu beni çok tahrik ediyor. Dudaklarını dudaklarıma bastırıp beni öperken inliyorum, parmağının yan tarafını yavaşça sırlıslıklam amıma sokuyor.

"Tadına bak tatlım," diye fısıldıyor dudaklarını dudaklarımdan çekerken. Islak parmağını ağızıma götürüyor ve açgözlülükle emiyorum, ilk kez kendimi tadıyorum. Parmağını sikini emer gibi emiyorum. Ağır nefeslerle beni izliyor.

"O dudakları daha sonra test etmem gerekiyor," diyor kalçalarımı tutup birbirinden ayırırken. "Sikimin etrafını aynı şekilde sarıp sarmalamadıklarını görmek istiyorum."

Ona yapacaklarını söylemek istiyorum. Ona sakso çekmekten memnun olacağımı, ama şu anda konuşacak gibi görünmüyorum. Beynim pek iyi çalışmıyor.

Özellikle de diz çökmeye başladığında.

Kalçalarımın içini öpmeye başladığında bacaklarım titriyor, aşağı ve daha aşağı, sakalındaki kirli sakal beni kaşıyor, nefesinin sıcaklığı beni gıdıklıyor, onun en mahrem bölgemin önündeki görüntüsü beni şehvet ve ihtiyaçtan çıldırtıyor.

Tümseğimin üzerinde gezinirken elimi saçlarının arasına sokuyorum, her şeyi berbat edeceğimi ve masamızdakilerin neden bu kadar uzun süredir gittiğimizi anlayacaklarını umursamıyorum.

"Oh, Nolan," diye inliyorum sıcak nefesi sırtımı . "Bana böyle işkence edemezsin-"

Sıcak dili bana çarptığında kelimelerim dağılıyor. Sonra, kıvrımlarımı yalayıp klitorisimi emdiğinde tüm vücudum parçalanıyor. Zevk o kadar yoğun ki masanın arkasını tutuyorum ve emerken dilini fiske vurmak için kullanırken sıkıyorum.

İnlemeler yüksek sesle ve sık sık gelmeye başladı. Halka açık bir yerde olduğumuzu biliyorum. Buranın ses geçirmez bir oda olmadığını biliyorum. Herkesin yanımdan geçip bizi duyabileceğini biliyorum ama durduramıyorum.

Daha önce hiç böyle bir yoğunluk hissetmemiştim. Bu muhteşem adam bacaklarımın arasında ve bana mümkün olduğunu hiç bilmediğim hisler yaşıyor.

Parmakları tekrar içime giriyor, amımın olabildiğince büyük bir kısmını ağzına almaya çalışıyor. Çok ıslağım. Krem fışkırttığımdan eminim, ama Nolan açgözlülükle yalamaya devam ediyor. Sanki doyamıyor.

Yüzüyormuşum gibi hissediyorum. Batıyormuşum gibi. Sanki beni yutarken patlayacakmışım gibi. Ağzı daha hızlı hareket ediyor, parmakları daha derine ve bir orgazmın daha patlayarak geldiğini hissediyorum.

Kendime çığlığımı tutacağımı söylüyorum ama orgazm beni ele geçirdiğinde bunun imkânsız olduğu ortaya çıkıyor. Başımı arkaya atıyorum ve o kadar yüksek sesle çığlık atıyorum ki, vücudumu yırtan kavurucu sıcaklıkta boğulurken tüm misafirlerin duyacağından eminim.

Gözlerim sulanıyor. Parmak eklemlerim masayı sıkıca kavramaktan yanıyor.

Bacaklarım titriyor.

Nolan yoğun mutluluk içinde beni yemeye devam ederken inliyorum. Yüksekliğim düşmeye başladığında hızı yavaşlıyor. Parmak ucuyla ıslak bakire deliğimin izini sürerken yetenekli diliyle amıma masaj yapıyor.

Elimi gözlerime silerken "*Siktir,*" diye inliyorum. "Sesli miydim?"

"Umurumda değil," diyor ağzı parlayarak yukarı çıkarken. "Bu şimdiye kadar duyduğum en güzel sestir."

Çok ağır nefes alıyorum. Bir daha nefes alabilecek miyim, emin değilim.

"Hayatımın geri kalanında her gün o güzel sesi duyacağım Arya. Her gün. Beni anlıyor musun? Artık benimsin."

Söyleyecek söz yok. Bu adam mükemmelin de ötesinde. Ona hayranlıkla bakarken başımı aşağı yukarı sallıyorum.

Masaya biraz daha geç varıyoruz ve herkes sessiz. Saçlarım henüz dağınık değil ama kesinlikle gittiğimden daha dağınık. Bildiklerinden eminim ama umurumda değil. Buna değdi.

Tabağımda beni bekleyen büyük bir parça çikolatalı pasta var ve sessiz müzayedenin yirmi dakika içinde başlayacağını duyurduklarında yemeye başlıyorum.

Spiker "Son bahislerinizi yapın" diye uyarıyor. "Ve unutmayın, hepsi kaplumbağalara gidecek."

Yirmi dakika.

Nolan'ın sikinin şimdiye kadar ağrımış olması gerektiğini biliyorum. Ve zavallı adamın taşaklarının morarmasını gerçekten istemiyorum, özellikle de bu randevu için on bin dolar ödediğini düşünürsek.

Ayrıca, onu gerçekten görmek istiyorum. Dokunmak. Hissetmek. Sürmek. Hepsini onunla yapmak istiyorum.

"Sessiz müzayededeki yirmi dakika önce," diye fısıldadım ona. "Sessiz bir eylem için yeterli bir süre olmalı."

Ağzı çikolatalı kekle dolu ama bana bakarken bir kaşını kaldırıyor.

"Başka gizli saklanma yerleriniz var mı?"

Kekini çabucak yutar ve başını sallar. "Bir tane bulabilirim."

Ağzım geniş bir sırıtışa dönüşürken amım sıkılıyor. "Acele etsen iyi olur. Sadece on dokuz dakikamız kaldı."

BÖLÜM ALTI

Nolan

BİZ KAFA İÇİN VE AYNI OFIS, AMA VE GÜVENLİK BEKÇİ O EĞİLEREK Koridorun duvarına yaslanmış, telefonundan *Tiger King'i* izliyor. "Bu taraftan," diyor Arya elimi çekiştirirken.

Gözlerim, attığı her adımda dalgalanan kıvrımlı poposuna takılıyor. Bu elbiseye *bayıldım*. Dolabını doldurmak için yeryüzünde en seksi elbiseleri ve kıyafetleri istiyorum. Ona en iyi ipeği ve en pahalı tasarımcı modasını giydireceğim, sadece altındaki iyi şeylere ulaşma zamanı geldiğinde onları parçalara .

"Sanırım buraya geri dönebiliriz," diye fısıldıyor bize arkası dönük bir garsonun yanından aceleyle geçmeden önce.

Dört ya da beş merdivene açılan bir yan kapıyı açtı. Burası bizi saklayacak kadar karanlık ama ona ne yapacağımı görebileceğim kadar da aydınlık. Koridordan gelen müzik ve konuşma mırıltılarını duyabiliyoruz ama burası daha sessiz.

kollarımın arasında döndürüp dudaklarından sertçe öpüyorum ve merdivenleri çıkarken nefesini kesiyorum. Orta büyüklükte bir odada bir çeşit platformun üzerindeyiz.

Arya bir şeye çarpana kadar elimiz ayağımız birbirine dolanarak, elimiz ayağımıza dolanarak ilerliyoruz.

"Bir araba mı?" diye fısıldıyor omzunun üzerinden arabaya bakarken.

"Mükemmel," diyorum, Bay Brown'ın açık artırmayla satacağı elma şekeri kırmızısı antika 1962 Shelby GT350'sini tanıyarak. "Kırmızılı kızı becermek için kırmızı bir araba."

Onu kaldırdım ve başlığın üzerine yerleştirdim. Küçük bakirem bacaklarını etrafımda açarken elbisesini yukarı kaldırmaya başlamıştı bile.

Saçları topuzundan dökülüyor ve hiç şu an olduğu kadar seksi görünmemişti. Karmakarışık saçları, şehvet dolu gözleri ve benim için yalvaran şişmiş kırmızı dudaklarıyla ayrılmış ıslak vahşi görünüyor.

"Siktir," diye inliyorum koca memelerini ellerimle kavrarken. Kemerimi çözmeye başlarken onları avuçlarıma bastırarak bir inilti ile sırtını kavislendiriyor.

Elbisesini çıkarmak çok zaman alacaktı, ben de önünden tutup aşağı doğru çektim. Aldığı her ağır nefeste kabaran iri göğüsleri ortaya dökülüyor. Ağzım hemen üzerlerinde, sert pembe mükemmel meme uçlarını emerken ellerimle onları kavırıyor ve masaj yapıyorum.

"Oh, evet," diye inliyor başını geriye atarken. "Ağzın çok iyi hissettiriyor."

Pantolonumun fermuarını açıyor ve zonklayan sert sikimi dışarı çıkarıyor. Minik ellerinde inanılmaz bir his veriyor ve uzunluğumu okşarken boşalacağımdan endişeleniyorum.

Aşağı bakıyorum ve elinde gördüğümde nefesimin altında küfrediyorum. Ön spermim parmaklarının her tarafına sızıyor, ama o aldırıyor gibi görünüyor. Beni daha kolay boşaltmak için kayganlaştırıcı olarak kullanıyor.

"Bu kadar yeter," diye homurdanıyorum onu elinden alırken. "Taşaklarımı eline boşaltacaksın ve her damlası senin olgun rahmine gidecek."

"Benim... rahmim mi?"

"Evet. Sana ihtiyacım var, Arya. Bu tek gecelik bir şey değil. Benim için değil. Seninle evlenmek istiyorum. Senin olmak istiyorum ve senin de benim olmanı istiyorum. Ve seni çocuğumu taşıırken görmek istiyorum."

Beni izlerken sertçe yutkunuyor, yüzündeki harareti ifade yoğunlaşıyor.

"Küçük amcığını çiğ sikimle sikeceğim ve genç vücudunun gerçekten ne kadar olgun olduğunu görecekim."

Cevap vermiyor, ama amcığından berrak bir meyve suyu damlası sızıyor.

Gözlerindeki uyarılma açıkça belli oluyor. Sikimi acıtıyor.

Arabaya yaslanıp bacaklarını açarken onu izliyorum -kendimi okşuyorum-. Saçları çıplak omuzlarına dökülmüş, iri memeleri beline kadar sıyrılmış kırmızı elbisesinin üzerinden sarkıyor, ıslak pembe amcığı tam teşhirden, onu sahiplenmem için bana yalvarıyor.

O amcık bakir ve dar ve onu görecek, dokunacak, sikecek tek erkek ben olacağım.

Bu konuda hayatı üzerine bahse girebilir.

"Canavar sikim için hazır mısın?" Ona doğru adım atarken soruyorum. Nefesini içine çekiyor ve kalın kafamı sıcak bakire girişine bastırırken tutuyor. Bu kız çok sıkı. İçine girmek ve amını genişletmek için sabırsızlanıyorum.

Kalın kalçalarından birini tutup onu daha yakına çekiyorum. Antika arabanın kaputuna uzandı, bekaretini almaya hazırlanmamı izlerken çıplak göğüsleriyle oynuyordu.

Başımı yavaşça ıslak deliğine doğru kaydırırken vücudum geriliyor. Çok gerginim. Vücudumdaki her hücre tam alarmda ve bu an için hazır.

"Sorun yok bebeğim," diye fısıldıyorum. Biraz daha içeri ittiğimde inliyor. "*Lanet olsun*, çok sıkısın kızım."

İçine doğru ilerlerken nefes alamıyorum. İpeksi duvarları etrafımda sert şaftımın her santimini sıkıyor ve sağıyor.

Kirazına yaklaştığımda daha yüksek sesle inliyor. Kalçasını kavriyorum ve sertçe itiyorum, kırıyorum ve onu *benim* yapıyorum.

"Oh, kahretsin, Nolan!" diye haykırıyor, ben içine tamamen gömülürken. Arabanın üzerinde iki büklüm olmuş, dişleri sıkılmış ve gözleri kapanmıştı.

Eğildim ve kendimi onun derinliklerinde tutarken boynunu öpmeye başladım. *Sıcaklık. Sıkılık.* Bedenime alışmasına izin verirken duvarları şaftımın her santimini sağıyor.

Birkaç saniye sonra vücudu biraz gevşemeye başlıyor ve elleri saçlarımda, küçük inlemeler ve ağlamalar çıkarırken devam etmem için beni teşvik ediyor.

Yumuşak göğüslerine kadar öpüyorum ve onu çiftleştirme dürtüsü görmezden gelinemeyecek kadar güçlü olana kadar onlarla oynuyorum.

Kalabalık -her neredelerse- müziğin sesi daha da artıyor. Salonda neler olup bittiği umurumda değil. Tek odaklandığım şey bacaklarını açmış bu melek.

Ben sikimi geri çekmeye başladığımda Arya inliyor. Aletimin dolaştığı her sıcak ıslak inçle ürperiyorum. Tam ucum dışarı kaymak üzereyken, tekrar sertçe içine sokuyorum. Kaygan tüneli beni daha kolay içine alırken çığlık atıyor.

Açılmaya başlıyor. Direnci azaldı. Hâlâ çok sıkı ama en azından artık nefes alabiliyorum.

"Koca sikimin içinde olmasını nasıl ?" İnliyor.

"*Bayılıyorrum.*"

Ona daha sert, daha hızlı girip çıkmaya başladım. Ben kızımı düzgünce sikerken araba eski lastiklerinin üzerinde sallanmaya başladı.

"Güzel," diye homurdanıyorum bacaklarını tutup yukarı ve birbirinden ayırırken. "Çünkü bu amcık artık benim. Ve bulduğum her fırsatta onu alacağım."

"Senindir," diye fısıldıyor koca memeleri her itişte bir ileri bir geri sallanırken.

Ona girip çıkarken sikime bakıyorum. Bekaretinden kalan pembeyle karışık sıcak kremiyle kaplanmıştı. Bu şimdiye kadar gördüğüm en güzel şey.

Saklandığımız yerden müziğin durduğunu duyabiliyoruz. Mikrofon açılıyor. Hoparlörlerden Bay Brown'ın sesini duymamazlıktan gelmeye çalışıyorum ve sadece Arya'ya odaklanıyorum.

"*Sessiz müzayedenin sonuçlarını açıklama vakti*

geldi," diyor. O konuşmaya devam ederken ben onu duymazdan geliyorum.

Bu çıplak kız ilgimin her bir parçasını hak ediyor. "Tişörtünü çıkar," diye yalvarıyor. "Vücudunu görmek istiyorum."

Hiç tereddüt etmeden ceketimi omuzlarımdan sıyrıyorum gömleğimi çekip açıyorum. Bu aptal smokinden nefret ediyorum ama en azından gömleğin üzerinde düğmeleri açmadan açılabilen çıtçıtlar var.

Dövmeli kollarım ve iri göğsüm üzerinde dolaşırken gözlerindeki yoğun şehveti görebiliyorum. Ofisten pek çıkmıyorum ama her gün

spor salonuna gitmeye özen gösteriyorum. Tüm kardeşlerim öyle yapar.

Ve Şimdi buna değer. Onca tekrar, onca ter, onca acı... Arya'nın gözlerindeki uyarılma ifadesini görmek için hepsine değer. Ben onu daha sert sikmeye devam ederken parmak uçlarını bükülmüŐ karın kaslarımda gezdiriyor.

"Ve Hawaii gezisinin kazananı," diyor Bay Brown salonun bir yerinden, *"iki yüz elli bin dolarlık çok cömert bir baęıŐla Nolan Cline."*

Kalabalık alkışlıyor ve ben sırtıyorum, muhtemelen  d l  kabul etmemi beklediklerini biliyorum, ama  d l m  çoktan aldığımı bilmiyorlar. Şu anda taŐaklarımda içindeyim.

Bay Brown yoluna devam ediyor ve ben de onun sesini keserek Arya'nın küçük iniltilerine odaklanıyorum.

Ona verdiğim her sert darbede ılık suları fıŐkırıyor. İnanılmaz bir his.

Bu geceden önce sekse hiç ihtiya ım olmamıŐtı, ama Şimdi, bundan sonra, onun sulu am ığını etrafımda hissetmeden on dakika nasıl gideceğimi bilmiyorum.

"Oh, Nolan," diye sızlanmaya başladı. "Hissediyorum... geliyor..."

Dişlerimi gıcırdatıyorum ve daha sert pompalamaya başlıyorum, kaya gibi sert sikimi onun bakire amına sokuyorum. Çok yüksek sesle ağlıyor. Eğer kalabalığı duyabiliyorsak, onlar da bizi duyabilir. Bu yüzden, avucumu ağzının üzerine koyuyorum, sıcaklığına tekrar tekrar kayarken çığlıklarını boğuyorum.

Bu onun ilk seferi ve muhtemelen daha nazik , ama kendimi durduramıyorum. Amını sahiplenirken parmak u larımda çıplak etine giriyor, sahipleniyormuŐum gibi .

"BoŐalacađım," diye çaresizce soluk soluğa bağırıyor. "BoŐalacađım."

Onun sözleriyle ağır taŐaklarımda gerildiğini hissediyorum. Sıcak duvarları kapanıyor, nabız gibi atıyor, sağıyor, her sıkıyor. Kendimi daha tutamıyorum.

Kalabalık alkışlıyor, onaylayarak kükrüyor. Sanki bizim için tezahürat yapıyorlar.

"Sikime gel," diye yalvarıyorum boynunun arkasını kavrayıp sertçe içeri iterken. Damarlarımdaki gerginlik kırılırken ve her Şey çözülürken her uzun santimi derinlemesine k kl yorum.

"Ve Şimdi gecenin büyük  d l ..."

Arya, amcığı sikimin üzerinde patlarken avucuma karşı çığlık atıyor. Orgazmlarımız aynı anda gerçekleşiyor. Vücutlarımız zaten çok uyumluydu.

Birbirimize sarılıyoruz, mutluluk verici zevk içimize işlerken bedenlerimiz titriyor. Yoğun hisler kör edici. Bizi ele geçiriyorlar ve ben etrafımızda olup bitenleri zar zor fark edebiliyorum.

Başımızın üzerinde ışıklar yanıyordu. Arkamdaki duvar, ki bu duvar değil, kırmızı bir perdeydi, kalktı. Kalabalığın şok olmuş nefesi. Mikrofonun düşmesi.

Farkına varmak...

Beynim tekrar devreye giriyor ve Bay Brown'ın şok olmuş yüzünü görmek için yavaşça arkamı döndüğümde yutkunuyorum. Pantolonum ayak bileklerimdeydi, bu yüzden tüm salon arkasından beni izlerken o da çıplak kıcıma bakıyordu.

YEDİNCİ BÖLÜM

Arya

1.3 saniye sonra.

"NE OLUYOR? AMAN TANRIM!"

Elbisemi yukarı çekiyorum ve Nolan sikini çıkarırken göğüslerimi hızla içeri sokuyorum. Pantolonunu yıldırım hızıyla geri çekti.

Bizi izleyen yüzlerce insan var. Yüzlerce.

Konuklar, garsonlar, barmenler, DJ... Nolan elbisemin alt kısmını aşağı doğru çekerken hepsi kıs kıs gülmeye başlıyor.

Ama Bay Brown gülmüyor. Nolan gömleğini çıkarıp kemerini çözerek arkasını döndüğünde felç geçirecekmiş gibi görünüyor.

Arabanın parlak kırmızı kaputuna dokunurken, "Sadece bir deneme sürüşü yapıyorduk," diyor. "Çok yumuşak bir sürüşü var."

Arabadan mı yoksa benimkinden mi bahsettiğinden emin değilim... boş ver. Arabadan bahsediyor. Muhtemelen arabadır.

Ben beceriksizce ayağa kalkarken kalabalık alkışlamaya ve tezahürat yapmaya başlıyor. Bay Brown her geçen gün daha da kızarıyor.

İkincisi. Nolan beni çok muhafazakâr olduğu ve bu şekilde yakalanmanın yapabileceğimiz en kötü şey olduğu konusunda uyardı.

Nolan asılı bir ip görüyor ve onu çekerek perdenin giyotin gibi düşmesini sağlıyor. Birdenbire, yine sadece ikimiz kaldık. Odada yalnızız. Onun sıcak tohumu hala içimi dışıma çıkarıyor.

İnanılmazdı ama o an mahvoldu.

"Ne yapacağız?" Panik içinde gömleğini yerden alıp ona uzatırken soruyorum. Bu kadar vahim bir durumda bile, gömleği onları örtmeden önce omuzlarını ve kollarını son bir kez daha hayranlıkla seyretmek için bir saniye ayırıyorum. İşte bu kadar muhteşem.

"Yapacağımız şey," diyor gömleğini ve ardından ceketini çekerken, "buradan defolup gitmek. Şimdi."

Bileğimden tutup merdivenlerden aşağı inmeye başlıyor ve beni de kendisiyle birlikte çekiyor. Kapıya vardığımızda güvenlik görevlileri perdeyi araladı.

Öndeki diğer kolumu tutmaya çalışıyor ama Nolan ona koruyucu bir bakış fırlatarak geri çekilmesini sağlıyor.

"Sakin ona dokunma. *Asla*," diye hırlıyor kalbimin çarpmaya başlamasına neden olan sahiplenici bir sesle. "*O benim*."

Gardiyan geri çekildi ve gitmemize izin verdi. Nolan'ı kapıdan kadar takip ediyorum, doğru koşarken elbisemi tutuyorum.

"İşte orada!" Şoförümüzü limuzinin kaputunun üzerinde oturmuş sigara içerken gördüğümde söylüyorum.

Nolan direksiyona geçip arabayı sürmeye başlaması için ona bağıırken biz de aceleyle limuzinin arkasına atlıyoruz.

Kalbim o kadar hızlı çarpıyor ki, mekandan çıkarken patlayacak diye endişeleniyorum. Ancak ana bulvara çıktığımızda ve salon dikiz aynasında çok uzaklarda kaldığında yavaşlamaya başlıyor.

Nolan ve ben nefesimizi tutmaya çalışırken birbirimize bakıyoruz. Panik bakışlarımız yavaşça kıkırdamalara, onlar da hızla derin kahkahalara dönüşüyor.

Kaburgalarımı tutarak koltuğa yan düşerken gözlerimden yaşlar süzülüyor.

"Yüzünü gördün mü?" Soruyorum ve sonra yine kahkahayı basıyorum.

Nolan, Bay Brown'ın şok olmuş yüz ifadesini taklit ediyor ve ben neredeyse elbiseme işiyorum.

Elimin tersiyle gözlerimi silerken, "Bütün o insanlar senin çıplak kışını gördü," diyorum.

"Biliyorum," diyor, başını sallarken gözlerini kapatıyor. "En azından örtünmüştün."

Tekrar doğrulup ona yaslanıyorum, kıkırdamayı durdurmaya çalışırken onun sarhoş edici kokusunu içime çekiyorum. Açık gömleğinden görünen karın kaslarına bakıyorum ve az önce olanların gerçekliği yüzüme çarpıyor.

Yakalanma kısmı değil...

Diğer kısmı.

Akıllara durgunluk veren kısmı.

Nolan bekaretimi büyük kalın sikiyle aldı ve hala orada parladığını hissedebiliyorum. İnanılmazdı. Mükemmeldi.

Bardan bir şişe alırken, "Cline Corp'un Harold Brown'dan bir kuruş daha yatırım alacağını sanmıyorum," diyor. Açıyor ama dökmeye zahmet etmiyor. Onun yerine doğrudan içiyor. Bir yudum aldıktan sonra şişeyi bana uzattı.

Ugh! Tadı benzin gibi.

Telefonunu çıkarırken "Bana bir saniye ver," diye mırıldanıyor.

Şirketinden birini aramasını izlerken ayakkabılarımı çıkarıp ayaklarımı uzatıyorum.

"Evet, Trey. Benim. Harold Brown'ın hayır kurumuna bir bağış daha yapmanı istiyorum. Evet. Kaplumbağa olan. Bir milyon dolar."

Şok içinde ağzım açık kaldı. Bir milyon doları sanki birine sakız veriyormuş gibi rahatça etrafa saçıyor.

"Ciddi miydi?" Telefonu kapatıp yerine koyduğunda soruyorum.

Omuz silkiyor. "Bundan sonra geri döneceğini sanmıyorum, ama belki de bu her şeyin yoluna girmesine yardımcı olur."

Koltuğa yaslanmış, tişörtü açık, muhteşem karın kasları sergilenirken ona bakarken sertçe yutkunuyorum. Saçları dağınık ama yine de ona yakışmayı başarıyor. Belki eskisinden bile daha seksi.

"Üflemekten bahsetmişken," diyorum dudaklarımı yalarken ve önünde dizlerimin üzerine çökerken. "İşimiz yarıda kesildi."

"Yaptık."

Düz avuçlarımı kalçalarından yukarı kaydırıyorum ve pantolonunun içinde sertleşen uzun çubuğa ulaştığımda biraz daha dik oturuyor.

"Yapmak istediğim bir şey vardı," diyorum tokasına uzanıp tekrar çözmeye başlarken.

"Neydi o?" diyor sesinde bir parça karanlıkla. "O güzel küçük dudaklarla mı ilgili?"

Onları yalıyorum ve ağzım başımı sallıyorum. "Ya benim büyük sikim?"

"Spoiler yok," diye fısıldıyorum fermuarını indirirken. "Sadece arkanıza yaslanıp rahatlamanız ve kendiniz öğrenmeniz gerekecek."

Pantolonuna uzanıp sert damarlı shaftını çıkardığımda inliyor. Çok *büyüktü*. İçimde nasıl hissettiğinden büyük olduğunu biliyordum, ama böyle yakından görmek şok edici.

Elimi sıkıca kavrayarak boyunu yukarı kaldırıyorum ve üstteki küçük yarıktan boncuk boncuk boşalmaya başlıyor. Parmaklarımın üzerine damladıklarında zevkle inliyor.

Şimdi onu tatma sırası bende.

Parmaklarımı ağzıma götürüp tohumunu yalayarak temizlerken sert bakışları ve nefessiz dudaklarıyla beni izliyor. Gözlerimi kapatıyorum ve onu yutarken inliyorum.

"O dudakları bana sar, kızım. Ben bayılmadan önce."

İyice açılıyorum ve emrettiği şeyi yapıyorum, o beni izlerken sikini dudaklarımın arasından kaydırıyorum, sanki gördüklerine doyamıyormuş gibi. Elleri iki yanında yumruk olmuş durumda ve Nolan Cline gibi zengin ve güçlü bir adamın kontrolü altında olma hissine bayılıyorum.

Ağzım daha da genişlerken inliyorum. Onu emmeye başladığımda ön spermi dilimin üzerinde kayıyor, başımın her hareketiyle onu daha derine itiyor, ta ki gözlerim sulanana ve onun serbest kalmasını hissetmek için çaresiz kalana kadar.

Höpürdetmekten duyamadığım kelimeleri nefesinin altında mırıldanana kadar her santimini dilimle kaplıyorum. Bu adama doyamıyorum. Bunu bütün gün yapabilirim.

"Oh, evet," diye inliyor yaklaştırmaya başladığında. "O güzel dudakların hareket etmesine engel olma."

Serbest elimle, çok ağır ve dolu hissettiren büyük erkeksi toplarıyla oynuyorum. Sıkışıyorlar ve bir homurtuyla ağzımın içine daha fazla iterken inliyorum.

Aleti kasılıyor ve ağzım aniden onun sıcak boşalmasıyla dolunca haykırıyor.

Son damlasına kadar emip onu yutarken açgözlülükle inliyorum. Nolan'ın başı koltuğa yaslanmış, gözleri kapalı, saf bir sevgi dolu bakışla beni izliyor.

Duygularını hissedebiliyorum. bile gerek yok. Ama söylüyor.

"Seni seviyorum Arya," diyor kalın, halsiz bir sesle. "Bunu söylemek için çok erken olduğunu biliyorum ama bu doğru. Ben istediğini alan bir adamım ve istediğim tek şey sensin. Daha önce hiçbir şeyi seni istediğim gibi istememiştim."

Yanına otururken dudaklarımı siliyorum ve sevgi dolu sözlerinin içimden akıp gitmesine izin veriyorum.

"Senin gibi biriyle hiç tanışmadım," diye devam ediyor, "ve sonsuza dek benim olmanı istiyorum. Evlen benimle."

İçimden bir kahkaha patladı. "Sen ciddi misin?" O gülmüyor ve birden ben de gülmemeye başladım. "Sen ciddisin."

"Hayatım boyunca hiçbir konuda bu kadar ciddi olmadım. Evlen benimle."

Kafamın içinde çılgılık atan tek bir kelimedenden başka söyleyecek bir şey yok.

"Evet!"

BÖLÜM SEKİZİNCİ

Arya

NOLAN EVLENMEK İSTEDİĞİNİ SÖYLERKEN ŞAKA YAPMIYORMUŞ. Randevumuzun ertesi sabahıydı ve kapıyı açtığımda bir bakanın orada durduğunu gördüm.

"Merhaba," diyor İncil'ini tutarken. "Biri evlenmek mi istiyor?"

Benim onu gördüğüm kadar o da beni gördüğüne şaşırılmış görünüyor. Kapıda Nolan'ın bornozuyla duruyorum ve altımda hiçbir şey yok. Bu kesinlikle düğün kıyafeti değil. Balayı belki, ama düğün değil.

Bütün sabahı akla gelebilecek her pozisyonda sevişerek geçirdik ve ben de kocaman bir kahvaltıyı yeni bitirdim. Doyumsuz alfa erkeğime ayak uydurmak için çok fazla beslenmeye ihtiyacım .

"Gelmenizi Nolan Cline mı istedi?" Bakana sordum.

Kâğıdına bakıp başını sallıyor. "Nolan Cline, Arya Hendrix ile evleniyor."

Gülüyorum ve içeri girmesine izin vermek için kenara çekiliyorum. "Doğru yere gelmişsin."

İçeri girip geniş ve etkileyici lobiye bakarken gülümsüyor. Nolan'ın Manhattan'da hasta bir çatı katı süiti var.

Üç katlı ve Central Park'ın hayal edilebilecek en muhteşem manzarasına sahip.

Artık yarısının benim olduğunu söylüyor.

Sanırım evlenirsek olacak, ki bu çok yakın görünüyor.

Ona beş oda arkadaşım olduğunu ve ikisinin erkek olduğunu söylediğimde kalp krizi geçireceğini sandım. sonra onunla kalacağıma dair bana söz verdirdi.

Nolan'la kalmak kolay bir karardı. Onunla birlikte olduğum her saniyeyi sevdim. Sadece kısa bir süre oldu ama aramızdaki bağ çok *derin*. Onu tüm hayatım boyunca tanıyormuşum gibi hissediyorum.

Bana evini gösterdikten sonra karar vermem daha da kolay oldu; kendi kişisel gömme dolabımı istediğim her şeyle doldurmaya söz verdi. Bu kesinlikle, yatağım olarak kullanılan küçük kanepenin altına tikiştirilmiş bir sürü buruşuk kıyafetten oluşan mevcut dolabımı yendi.

"Nolan!" Bakanın arkasından kapıyı kapatırken seslendim. "Burada senin için biri var."

Üzerinde sadece bir çift pijama pantolonuyla lobiye gelir. Duştan yeni çıkmış, ıslak, dağınık saçları ve sert, yontulmuş göğsüne yapışmış su damlacıklarıyla. Bu adamla evlenmeyi nasıl istemem?

"Demek buradasın," diyor ağzı nefes kesici bir gülümsemeyle kıvrılırken. "Güzel. Hadi yapalım şu işi."

"Misafirler ne zaman geliyor?" diye sorar bakan. "Doğru zamanda mı geldim?"

"Misafir yok," diye homurdanıyor Nolan ellerimi tutup dururken. "Bunu şimdi yapıyoruz. Bir saniye daha bekleyemem."

Gülmekten kendimi alamıyorum. Bu adam benimle evlenmeyi o kadar çok istiyor ki, lobisinde ve gömleksiz evlenmeye razı. Bana kazanan gibi geldi.

Nolan'ın önderlik etmesine izin veriyorum. Nasıl olsa evleneceğiz, neden daha fazla bekleyelim ki?

Bakan telaşlı bir ifadeyle, "Ama bir tanığa ihtiyacımız var," diyor. Bunun her zamanki işi olmadığını söyleyebilirim.

Nolan kapıyı açıp koridora koşmadan önce "Bekle," der.

Biz bakanı beklerken onun önünde durmak sessiz ve garip.

"Bu çok sıra dışı," diyor alt dudağını ısırırken.

"Evet," diyorum omuz silkerek. "Son yirmi dört saat oldukça sıradışıydı, ama hayat sana tamamen aşık olan inanılmaz seksi bir adam sunduğunda, bunu kabul etmeli ve akışına bırakmalısın."

Nolan asansör görevlisiyle birlikte geri geliyor. Yakasından tutup onu içeri sürüklüyor.

"Ama Bay Cline! Asansörde kalmak zorundayım!" diye bağırırken Nolan kapıyı çarpıyor.

"İşte," diyor Nolan başını sallayarak. Elimi tutuyor ve bakanın önünde duruyor. "Devam edin."

Bakan başını sallıyor ama gazetesini okumaya başlıyor, bizi evlendiriyor.

Bir rüya gibi. Bir peri masalı gibi.

Hala bunun benim hayatım olduğuna inanamıyorum.

Ama bu bir rüya değil. Bu gerçek. Şu anda Nolan'a dokunuyorum. O da elimi sıkıyor.

Nolan " diyene kadar her şey hoş bulanıklık içindeydi ve sonra bakan benim cevabımı beklemek için döndü.

"Var," hemen.

"O halde sizi karı koca ilan ediyorum. Gelini öpebilirsiniz."

Öyle.

Ve o tatlı dudaklar bana çarptığında, doğru kararı verdiğimi anladım.

BÖLÜM DOKUZ

Nolan

"BU ŞARKIYA BAYILIYORUM!" GİTARİST ŞARKIYA BAŞLARKEN ARYA YÜZÜME DOĞRU
BAĞIRIYOR.

yeni bir melodi tıngırdatıyor. "Eğleniyor musun?"

Kalabalığın gürültüsü ve grubun sesi arasında bana bağırırken yüzüm tükürükle doldu.

"Seninle her zaman eğleniyorum. Bunu biliyorsun."

Gülümsüyor, ayak parmaklarının ucuna basıyor ve performansı izlemek için arkasını dönmeden önce çenemin altını öpüyor. O tatlı vücudunu şarkıya göre sallayıp beni sertleştirirken koruyucu kollarımı ona sarıyorum.

Bu benim favori müziğim değil ve kız arkadaşımın herhangi bir erkeğin kıvrımlarına sürtünebileceği dar bir kalabalığın içinde olmasından nefret ediyorum. Arya'nın eskiden böyle konserlere bensiz geldiğini bilmek dişlerimi gıcırdatmama neden oluyor. Kaç erkeğin ellerini onun kışında gezdirdiğini ya da kollarıyla göğüslerini sıyırdığını merak ettiğimde kalbim öfkeyle çarpmaya başlıyor.

Sakin ol, diyorum kendime. Artık onun yanındayım. Yalnız geçirdiği o günler kaldı.

Davulcu da katılınca şarkıcı hırıltılı bir sesle şarkı söylemeye başlıyor ve ben şarkının güzelliğinden mi yoksa güzel karımdan mı bilmiyorum.

kollarımda, ama zevk geliyor. Arya'ya sıkıca sarıldığımda kalbim kabarıyor. Daha önce hiç bu kadar mutlu olmamıştım.

Asla.

Bunun mümkün olduğunu bile düşünmemiştim. Bunun benim başıma geleceğini hiç düşünmemiştim. Bu kıza her şeyimi borçluyum.

Üç haftadır evliyiz ve bunun bir ömür boyu süreceğini şimdiden biliyorum. Takıntım gala gecesinden beri azalmadı, hatta onun hakkında daha çok şey öğrendikçe daha da arttı ve derinleşti.

Bana çok şey öğretiyor ve iş dışında da bir hayat olduğunu görmeye başlıyorum. Ve bu oldukça güzel.

Yine de her şey yolunda gitmedi. Arya hemen taşındı, bu da her sabah beşte ofise gitmek için uyandığımda çıplak vücudunun çarşaflarımın arasında olduğu anlamına geliyordu. Ona karşı koyamadım. Üç hafta boyunca bir kez bile, bu yüzden daha geç çıktım, bu da Westin'i .

Bay Brown'ın hesabını kaybettiğim için zaten kızgındı. Evet, o işi geri alamayacağız. Tanıdığı herkesin önünde klasik Shelby GT350'sine Arya'nın kış yanaklarını cilaladıktan sonra olmaz.

Ama umurumda değil. Yüz milyon dolarını alıp o.

Kızım kollarımda ve tek ihtiyacım olan bu.

Gösteriden sonra kulaklarım çınlıyor ve kalbim küt küt atıyor. kaldırımda el ele yürüyoruz.

"İlk konserini nasıl buldun?" diye soruyor yüzünde kocaman bir gülümsemeyle bana bakarken.

"Bayıldım," diye cevap veriyorum, yalan söylemek zorunda olmadığım için şaşırarak. Arya her şeyi seviyorum. "Biletlerin parasını geri ödeyebilir miyim?"

"Hayır," diyor seksi dudaklarında kendini beğenmiş bir gülümsemeyle başını sallayarak.

"Bira için mi yoksa akşam yemeği için mi?"

"Sana söyledim, benden. Sana ilk konserini ısmarlamak istedim."

O kadar sevimli ki. Bazen yaşlı, soğuk kalbimin buna dayanamayacağını düşünüyorum.

Ofisimin önünden geçerken garaj kapısı açılıyor ve Eli'nin Ferrari'si dışarı fırlıyor. Bizi görünce durdu ve camı indirdi.

Arya onu görmek için eğilirken, "Geç saate kadar çalışıyorsun," diyor.

"Siz iki aşk kuşu tembellik ederken birinin para kazanması gerekiyor." Bunu söylerken gülümsüyor ve ben sadece şaka yaptığını biliyorum. Eli bizim adımıza mutlu oldu ve hatta bana güvenerek kendisi için de aynı şeyi istediğini söyledi. Yirmi sekiz yaşında ve yuva kuracağı bir kız için yanıp tutuşuyor.

Umarım yakında bir tane bulur. Umarım tüm kardeşlerim bulur. Dünyadaki herkesin Arya ile yaşadığım mutluluğu yaşamasını istiyorum.

Herkesin bizimki gibi bir aşk hikayesi olmalı.

"Biliyorsun, bütün gece çalışırsan asla bir kız bulamazsın," diyor Arya. Sanki yıllardır ailenin bir parçasıymış gibi şimdiden ona bok atmasına . İçeri girdi ve hemen uyum sağladı. "Bizimle bir şeyler içmeye gel. Belki biriyle tanışırsın."

Eli derin bir nefes alır ve bunu düşünürken ön camdan dışarı bakar. "Hayır. Siz iki aşığın gecenin tadını çıkarmasına izin vereceğim."

"Emin misin?" Arya soruyor. "Bir kız bulmana yardım edebiliriz..." Gülüyor. "O kadar çaresiz değilim. Henüz değilim."

"O zaman bize haber verin, biz de size yardımcı olalım."

Biraz sohbet ettik, vedalaştık ve Eli spor arabasına binip gitti.

Bara doğru yürümeye devam ederken Arya, "Kendine bir kız bulmalı," diyor.

"Evet," diyorum rahat bir nefes alarak. "Bütün kardeşlerimin var."

Tıpkı onlar gibi olduğumu görebiliyorum. Aşırı çalışmış, aşırı stresli ve hayata yeni bir bakış açısına umutsuzca ihtiyaç duyan biriydim.

Arya bana bu bakış açısını kazandırdı ve ona ne kadar teşekkür etsem azdır.

Sanırım hayatının geri kalanında onu her gün, her saniye şımartmakla yetinmek zorunda kalacağım.

Eli elime kayıyor ve evimdeymişim gibi hissediyorum. Elimi sıkarken bana gülümsüyor ve yemin ederim kalbim bu sevgiye dayanamıyor.

Patlayacak.

Benim için sorun olmaz. Buna değer.

Arya'yı sevmek her şeye değer.

EPILOG

Arya

Bir yıl sonra...

"SANMIYORUM," DIYORUM EV SAHİBESİ ÇİMEN ETEĞİNİ UZATIRKEN.

Luau'ya giriş.

Her zaman televizyonda ve dergilerde gördüğünüz kadınlardan daha kalın bir belim olmuştur, ancak şimdi yedi aylık hamileyim ve o minik çim eteğin üzerime oturup oturmayacağından emin değilim. Çim önlüğü olacak, etek değil.

"Maui'desiniz," diyor güzel kız tekrar denerken. "Korkarım bu gece için kıyafet kuralları böyle."

Nolan'a, üzerinde her nasılsa inanılmaz duran saçma Hawaii gömleğiyle bakıyorum. *Ugh*. Bu hiç adil değil. Nasıl oluyor da o *böyle* görünürken ben böyle görünmek zorunda kalıyorum?

Luau'ya giren tüm turistler çim eteklerini ve leislerini giyiyor. "Peki," diyorum iç çekerek. Ayak bileklerim burada durup bu kızla tartışamayacak kadar şişmiş durumda.

Belime bağlarken gülümsüyor ve sonra içeri girerken bize iyi geceler diliyor.

"Kıçıma bile gelmiyor," diyorum gülerek - ya güleceğim ya ağlayacağım.

"Çok güzel görünüyorsun," diyor Nolan kolunu bana dolayıp kalın kalçamı kavrarken. "Bir hula dansçısı gibi görünüyorsun."

"Oh, lütfen," diyorum iç çekerek. "Kendimi daha çok şişteki domuz gibi hissediyorum."

Yerliler ateşin üzerinde yavaşça çevirirken kocaman ölü domuzun ağzında bir elma var. Maui tatilimiz neden üçüncü üç aylık dönemimde olmak zorundaydı? Birkaç ay önce, bebek kilosu beni daha kıvrımlı hale getirdiğinde ve göğüslerimi daha da doldurduğunda olamaz mıydı?

Nolan ellerimi avuçlarının arasına alıyor ve beni tükürükten uzaklaştırıyor. "Bana bak," diyor.

Gözleriyle buluştuğumda nefesimi bırakıyorum. Çok sevgi doluydular. Bana böyle baktığında her zaman kendimi çok değerli ve sevilen biri gibi hissettiriyor.

"Sen gezegendeki en çarpıcı, en muhteşem, en nefes kesici kızsın," diyor ben başka tarafa bakmaya çalışırken. Ellerimi sıkıyor ve gözlerim tekrar onunkilere kayıyor. "Bu doğru. Şu anda benim çocuğumu taşıyorsun ve bu seni daha da muhteşem kılıyor."

"Kocamanım," diyorum şişmiş bakarken. Onun düz karnına değiyor. "Eminim sahildeki insanlar beni karaya vurmuş bir balina sanmışlardır."

Bana baktıklarını hatırladıkça gözlerimin arkasından yaşlar süzölmeye başlıyor. Saçmaladığımı biliyorum ama elimde değil. Hamilelik hormonları beynimi çıldırtıyor ve tüm duygularımı alt üst ediyor.

Neyse ki Nolan onları tekrar yola getirmek için ne söyleyeceğini biliyor.

"Seni seviyorum. Koca göbeğini seviyorum ve üç ay sonra o gittiğinde, yeni vücudunu seveceğim ve yeni kıvrımlarına bayılacağım."

"olacak."

"Onları da seveceğim. Sen benim çocuğumu taşıyorsun, Arya. Bunun benim için ne anlama geldiğini bilemezsin. Bu güzel beden şu anda çocuğumuzun evi."

Karnıma rahatlatıcı bir el koyuyor ve ben kendimi daha iyi hissetmeye başlıyorum.

"O çatlaklar muhteşem olacak çünkü çocuğumuzun senin içinde güvende ve emniyette olduğunun kanıtı olacaklar. Bana ne kadar cesur olduğunu hatırlatacaklar. Ne kadar harika olduğunu. Çocuğumuz kendini taşıyamayacak kadar zayıfken onu taşıdığın için ne kadar güçlü ve asil olduğunu. Bunu asla unutmayacağım, Arya. Ve vücudunda bu zamanı hatırlatan bir şey, benim tarafımdan olumsuz karşılanmayacak. Asla. Bu seninle ilgili en seksi şey olacak."

Yine gözlerim doldu ama bu kez farklı bir nedenden dolayı.

"Emin misin?" Ellerini sıkarken soruyorum.

Bana verdiği çarpıcı gülümseme, ne olursa olsun her şeyin yoluna gireceğini söylüyor. Beni her zaman seksi bulacak. Beni her zaman güzel bulacak.

Ayrıca, bu adam bana karşı duygularının bozulmasına izin vermeyecek kadar takıntılı.

Bunu şimdiye kadar öğrenmiş olmalıydım.

"Tamam," diyorum burnumu çekerek. "En azından o iğrenç Hawaii gömleğini giymiyorum."

Ben gözlerimi ellerimin tersiyle silerken o gülüyor.

Bara doğru yürümeye başladığımızda "O kadar da kötü değil, değil mi?" diye soruyor.

"Güneş gözlüğü takacaktım çünkü gözlerimin kanamaya başlamasından endişeleniyordum."

"Tamam," diyor açmaya başlarken. "Ben çıkarsam nasıl olur?"

Bana gösterdiği göğsünün her santiminde ağzım sulanmaya başlarken, "Bu bir gelişme olurdu," diyorum. "Uygunsuz ama bir gelişme."

Elimi tekrar tutarken gülerek "Çok kötü," diyor. "Sanırım bir yıl boyunca toplum içinde yeterince çıplak kaldım. Ayrıca, şu anda hoşuma gidiyor. Bu malzemedan yapılmış tam bir takım elbise alabilirim."

"*Bunu* görmek için para verirdim," diyorum gülerek.

Meşalelerin ve hula dansçılarının havayı belirlediği güzel luau'da dolaşıyoruz. Müzik harika ve içecekler

akıyor. Herkes iyi vakit geçiriyor.

Ben de dahil.

Nolan'a teşekkürler.

O her zaman ne söyleyeceğini bilir. Sadece ne yapacağını.

Yarın kaplumbağalarla şnorkelle yüzmeye gideceğiz ve sabırsızlanıyorum.

Ona, onları kurtarmak için sahip daha fazla para harcadığımı -on bin dolar-, bu yüzden kesinlikle görmek istediğimi söyledim.

Nolan da aynı şeyi düşünüyordu. Sevimli küçük adamlara bir milyon bağışladı, ki bu benden çok daha fazla, ancak o zamanlar net değerlerimiz açısından yakın bile değildi. Onun yüz milyonları vardı, bu yüzden bir milyon çok da önemli değildi. Benimse eksi otuz binim vardı, yani on bin çok büyüktü.

Ama şeye değdi.

Beni buraya, Nolan'a getirdi ve umarım bu süreçte birkaç kaplumbağa kurtardım.

EPILOG

Arya

Altı yıl sonra.

"BIÇAĞI YERE BIRAK," DIYE BAĞIRIYOR RYKER, BEN BIÇAĞI HAVAYA KALDIRIP
FIRLATMAYA HAZIRLANIRKEN.

her an.

"Önce kızın gitmesine izin ver," diyorum toplayabildiğim en belalı savaşçı hatun sesiyle.

Bana ters ters bakarken alay ediyor. "Bana cevap vermediğimi göreceksiniz, Ajan Kelly-"

Biçağı ona doğru fırlatıyorum. Odanın öbür ucuna, kızın kafasının üzerinden taklalar atarak geçiyor ve tam alnının ortasına düşüyor - en azından post prodüksiyonda öyle olacak. Şu anda hepimiz boş elimi havada sallamak yerine bıçak fırlatmışım gibi davranıyoruz. CGI'ı sevmek lazım.

"Kes!" diye bağırır yönetmen. Ryker ve kız doğruca büfeye gider, yürürken eski dostlar gibi sohbet ederler.

Nolan'ı bulana kadar ekibi aradım. Duvara yaslanmış, kollarını göğsünde kavuşturmuş beni dikkatle izliyor.

Filmin finansmanına yardım etti, bu yüzden onu sete aldılar. Şimdiye kadar, çekim yaptığım her gün buradaydı. Biliyorum, bir şeyler atmak için can atıyor.

ama saplantılı kocam uslu duruyor. Şimdilik.

Yarın Dr. Assassin ile öpüşme sahnem olduğunda ne yapacağını görmek için sabırsızlanıyorum. Belki öpüşme için CGI kullanabilirler. Ya da en azından sete hücum edip beni omzuna atıp götürürken sahiplenici kocamı kırmak için.

Bir elimi saçlarımda gezdirdikten sonra kasıla kasıla ona doğru ilerliyorum. Hararetli gözlerini benden hiç ayırmıyor, ki bu çok şey ifade ediyor çünkü yakınlarda bir sonraki sahne için bikinili yirmi yaşında bir düzine çarpıcı kız duruyor. Onlara bakmıyor bile.

"Ne düşünüyorsun?" Tenim karıncalanmaya başladığında soruyorum. Ona ne zaman yaklaşısam genelde böyle olur. Her şeyden çok sevdiğim bu muhteşem adam tarafından dokunulma beklentisi.

"Elbise çok kısa," diyor, vücuduma bakarken nefesini içine çekiyor. "Ve çok dar."

"Hey," diyorum alaycı bir , parmağımı sert göğsünde gezdirirken. "Bana verdiğin üç çocuktan kalan tüm o bebek kilolarından kurtulmak için kelimenin tam anlamıyla kışımı yırttım. Bunu da bu daracık elbiseyi gururla giyerek kutluyorum."

"O *benim* vücudum," diyor, gözleri beni içine çekerken neredeyse hırılıyor. "Ona bakabilecek tek kişi ben olmalıyım."

Ona doğru eğiliyorum ve göğsünün üzerinde çapraz duran sıkı kolları gevşemeye başlıyor. Uzun bir nefes veriyor ve sonra kollarını bana doluyor. Tanıdık rahatlatıcı kokusunu içime ve eriyip gitmemeye çalışıyorum.

"Düşünsene," diyorum inleyerek, kolları etrafımda sahiplenici bir şekilde gerilirken, "birkaç ay içinde bir sinemada oturup vücudumu büyük ekranda görebileceksin."

Bunu düşünürken uzun ve sert bir şekilde inliyor. Özel bir gösterim için boş bir salon ayırtmam gerekecek, yoksa sinema salonundaki tüm erkeklere karısına kesmeleri için bağırmaya başlayabilir.

"Bunun için sabırsızlanıyorum," diye inliyor kokumu içine çekerken. "Bu koca memeler 3D IMAX'te mi? Biletimi nereden alabilirim?"

"Karavanımda," diyorum muzip bir sırıtişla, elini tutup onu çekmeye başlarken. Mürettebatın karavanı en uygun yere yerleştirdiğinden emin oldum.

Mümkün olduğunca mahremiyetin olduğu bir yerde. Nolan'ın sette benimle birlikte olacağını ve uzun aralar boyunca beni 'eğlendirmeye' yardımcı olacağını biliyordum ve bundan ne kadar keyif aldığımı herkesin duymasını istemiordum.

Onu çekerken omzumun üzerinden ona bakıyorum ve bu beni o kadar çok sevgiyle dolduruyor ki ona aptalca bir sırıtış atmaktan kendimi alamıyorum. Bu adam başıma gelen en iyi şey oldu.

Ben ona üç çocuk verdim, o da bana her şeyini verdi.

Her şeye sahibiz. Harika bir aile, hayallerimizdeki başarılı kariyerler, para, mutluluk, ama hepsinden önemlisi, birbirimize sahibiz.

Bugün, ilk tanıştığımız gece olduğumuzdan daha da aşığız.

O her zaman benim başrol oyuncum olacak.

Karavanıma giriyoruz ve ben daha kapıyı kapatamadan Nolan atlıyor. Dili ağzımda ve elleri dar elbisemde kısa bir çalışma yapıyor. Beni tezgâhın üzerine kaldırıp ıslak külotumu çıkarırken elbise yere düşüyor.

Bacaklarımı ayırıp sert aletini çıkardığında ve sonra derinlere batırdığında nefes nefese kalıyorum.

Güçlü sertliğinin içeri ve dışarı kaydığını hissettiğimde "*Oh, kahretsin,*" diye inliyorum. Saf mutluluk gibi hissettiriyor. Mutluluk verici bir tatmin gibi geliyor.

Nolan gibi hissettiriyor.

Geçmiş altı yıl ve gelecek altmış yıl gibi hissettiriyor. Ev gibi hissettiriyor.

Ve olmak istediğim tek yer orası.

EPILOG

Nolan

Yirmi beş yıl sonra.

OTUZ YIL BIRLIKTE OLDUKTAN SONRA BILE, BU BENİ HALA DELİ EDİYOR.
bir grup adamın karıma baktığını gördüm. Hepsi Arya'nın son filmi için En İyi Kadın Oyuncu ödülünü kabul ettiği sahneye bakıyor.

İnanılmaz kıvrımlarını ortaya çıkaran muhteşem ışıltılı gümüş bir elbise giyiyor. On bin dolardan fazlaya mal oldu ama yine de masa örtüsünü masadan yırtıp merdivenlerden fırlamak ve sadece benim gözlerim için olanı örtmek için etrafına sarmak istiyorum.

Kızımın çok gurur duyuyorum. Hollywood'un en iyi oyuncularından biri haline geldi ve bu son film onun şimdiye kadarki en iyi rolü. Ama yine de. Bazen keşke onu eve kilitleyebilsem diyorum. Sahiplenici bir pislik olabileceğimi biliyorum ama umurumda değil. O *benim* ve onu tamamen kendime saklamak istiyorum.

Yirmili ve otuzlu yaşlarındayken onu beyaz perdede yönetmenlerin giydirdiği daracık bikinileriyle görmek beni öldürüyordu. Ta ki bir filmde üstsüz oynamasını isteyen sapık bir yönetmenin burnunu kırıp çenesini çatlatana kadar. Kelime

Arya Hendrix'in yasak bölge olduğu hemen yayıldı ve bir daha asla kendini göstermek zorunda kalmadı.

Arkamdaki masaya dönüyorum ve güzel çocuk yüzünde ürpertici bir sırıtışla onu izleyen bir aktörle göz göze . Gelecek vaat eden bir yıldız ama umurumda değil. Onu herkesin önünde yere . "Gözlerini masaya dik," diye hırlıyorum ona.

Bana o milyon dolarlık gülümsemesini göstererek masum rolü yapmaya çalışıyor ama ben yemiyorum.

"Beni test etme," diye fısıldıyorum. Gözlerini kaçırıyor ve ben de bir hışımla arkamı dönüyorum.

Arya mikrofona gelerek filmde kendisiyle birlikte çalışan ekibe ve diğer oyunculara teşekkür etmeye başladı.

Onun muhteşem gözlerinde kayboluyorum ve tatlı, yatıştırıcı sesinde boğuluyorum. Bu kadını dünyadaki her şeyden daha çok seviyorum.

Benim için ondan daha önemli bir şey yok.

Kardeşlerim ve ben işimizi on milyanın üzerinde bir değere ulaştırdık ama Cline Corp ve kızım arasında bir seçim yapmak zorunda kalsam bir saniyede yakardım. Arya'mın yanında yatmak için karton bir kutuda yaşamaya razıyım.

Muhtemelen evden izleyen üç çocuğumuza teşekkür ediyor. Hepsi inanılmaz, tıpkı onun gibi.

"Ve son olarak," diyor duygusallaşmaya başlarken. Onun gözlerinde gördüğümde gözlerim . O kadar uyumluyuz ki sadece onun görmek bile beni duygulandırıyor. Bu gerçek dışı.

"Eşim Nolan Cline'a teşekkür etmek istiyorum."

Her yerden insanlar bana dönüyor ve gülümsüyor. tanıyorum. Bazı filmlerini finanse ettim ve Arya'nın tüm filmlerinin setinde bulundum. Bana Arya'nın Pit-bull'u derler. Bu lakabı nasıl aldığımı merak ediyorum.

O devam ederken gözlerimi muhteşem kızıma kilitliyorum. Ellili yaşlarında ve hâlâ gelmiş geçmiş en muhteşem kadın. Bazen uyurken onu izliyorum ve benim olduğuna inanamıyorum.

İstediğim zaman saçlarına dokunabildiğime ya da onu gülümsetebildiğime inanamıyorum. Kocaman elimi tuttuğunda benimle birlikte olmayı seçmesi beni şaşırtıyor.

Bir keresinde harika bir ilişkinin işaretinin her iki tarafın da daha iyi bir anlaşma yaptığını düşünmesi olduğunu duymuştum. Arya'nın ne düşündüğünü bilmiyorum ama ben daha iyi bir anlaşma yaptığımı *biliyorum*. Uyanık olduğum her an bunu biliyorum ve bunu *asla* hafife almıyorum.

"Nolan benim kayam," diye devam ediyor sahneden. "Ve sadece onun inatçı kafasının bir kaya kadar sert olduğunu kastetmiyorum."

Ben ona sırtırken kalabalık gülüyor. Buraya gelirken limuzinde 'sertliğimden' şikâyet . İnliyor ve ağlıyordu, evet, ama şikâyet etmiyordu.

"Sen benim tüm dünyam oldun, Nolan," diyor gözlerimin içine bakarken. "Sensiz nerede olurdum bilmiyorum ama burada olmazdım ve şu an olduğum kadar mutlu olamazdım. Sahte sevgililer olarak başladık ama aramızda hiçbir zaman numara olmadı. Seni gördüğüm anda senden etkilenmişim. Ve ilk öpücükten sonra, aşık olmuştum. İlk öpücükte aşktı. Ve zamanla daha da güçlendi."

Son ödülünü göğsüne bastırarak sahneden iniyor ve ait olduğu yere, benim kollarıma geri dönüyor.

Ona kocaman sarılıp yumuşak ve dolgun dudaklarına kocaman bir öpücük kondurduğumda herkes alkışlıyor ve tezahürat .

Sikerler. İstedikleri kadar izleyebilirler.

Herkes Arya Hendrix'in *benim* kızım olduğunu biliyor. Ve hiçbir yere gitmiyor.

Son!

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.